

KOMMENTARER TILL VETENSKAPEN OM ANTAHKARANA

sådan denna framställts av Alice A. Bailey
i *The Rays and the Initiations*, sidorna 441–530

Kortfattad inledande anmärkning

Nedan framlagda kommentarer är avsedda för dem som studerar pytagoreiska hylozoiken och tillämpar pytagoreiska aktiveringsmetoder (ljusteknik); således för dem som redan är förtrogna med den hylozoiska terminologi som brukas i dessa kommentarer. Kommentarererna är långt ifrån uttömmande eller systematiska. De är främst ämnade att klargöra vissa av de termer Alice A. Bailey ofta använder, i det här kommenterade arbetet och i andra, och ämnade även att ge de studerande viss grundläggande kunskap om det förfarande som skall tillämpas på de första stadierna av det medvetna byggandet av antahkarana. Författaren avser en fylligare och mer systematisk behandling av det här behandlade ämnet i de senare delarna (Del Sju och Del Åtta) av *Ljusteknikens grunder*.

Sidan 441

”a. Sitt lägre, konkreta intellekt och det högre, abstrakta intellektet.”

Kommentar nr 1: Det lägre, konkreta intellektet betyder 47:5 och 47:4. Det högre, abstrakta intellektet betyder 47:3 och 47:2. 47:5 kan aktivera och nå kontakt med 47:3; 47:4 kan aktivera och nå kontakt med 47:2.

Sidan 442

”Denna visualisering befattar sig inte nödvändigtvis med formen och med konkreta mentala framställningar; den befattar sig med en känslighet för bilder och symboler, en känslighet som genom tolkning uttrycker den andliga förståelse som den vaknande intuitionen – den andliga triadens verktyg – förmedlar.”

Kommentar nr 2: Bild är form, så formlös bild finns icke. Icke heller finns visualisering, som ej befattar sig med form. Är det visualisering, så är det föreställning om bild, och är det bild, så är det form. Hela det citerade resonemanget förefaller således meningslöst.

Sidan 443

”själens egenskap att fantisera, uppfylla begäret och stadigt bli en högre skapande förmåga, allteftersom begäret övergår till allt högre tillstånd och leder till allt högre förverkliganden.”

Kommentar nr 3: Om med ordet ”själ” skall menas något slags medvetenhet hörande till det kausala eller andratriaden, så är fantiserandet icke någon ”själens egenskap”. Fantasi är förening av emotionalt och mentalt. Fantasi är icke kausalt (47:1-3) eller högre (46 etc.)

”sitt intellekt i dettas tre aspekter (det abstrakta mentala, själen eller det mentalas son och det lägre, konkreta mentala),”

Kommentar nr 4: Det abstrakta mentala = 47:1; själen eller det mentalas son = kausalhöljet; det lägre, konkreta mentala = 47:4-7.

Sidan 444

”Människosjälen (till skillnad från själen såsom den fungerar i sitt eget rike, fri från människolivets begränsningar) är satt i fängelse och styres av de tre lägre energierna för större delen av sin erfarenhet.”

Kommentar nr 5: ”Människosjälen” är triadhöljet (47:3); ”själen såsom den fungerar i sitt eget rike” är det större kausalhöljet (uppsamlingshöljet, 47:1-3) inneslutande kausalcentret (den s.k. egolotusen); ”de tre lägre energierna” är förstatriadens (47:4, 48:1, 49:1) tre energier.

”När de fem energierna börjar brukas, medvetet och klokt i tjänandet, upprättas en rytm mellan personligheten och själen.”

Kommentar nr 6: ”De fem energierna” är eterhöljets, emotionalhöljets, mentalhöljets, triadhöljets och kausalhöljets energier.

Sidan 445

”Det måste ihågkommas att själen i sin tur är en förening av tre energier, av vilka de tre lägre är avspeglingsenergierna.”

Kommentar nr 7: Här betyder ”själen” andratriaden. De tre lägre energier, som är avspeglingsenergierna av själens tre energier, är eterhöljets, emotionalhöljets och mentalhöljets energier. Att ”själen” här betyder andratriaden framgår även längre framme i texten: ”Den är en syntes av själva livets energi (vilken inom formernas värld visar sig såsom livsprincipen), av intuitionens eller den andliga kärlekens–visdomens eller förståelsens energi (denna i astralkroppen visar sig såsom känslighet och känsla) och andligt intellekt, vars avspeglingsenergi i den lägre naturen är intellektet eller intelligensens princip i formens värld. I dessa tre har vi den teosofiska litteraturens atma–buddhi–manas – denna högre trefald, som avspeglas i de tre lägre och som fokuserar sig genom själskroppen på mentalplanetens högre nivåer ...”

”Själva livets energi” betyder här 45:4-energin; ”intuitionens eller den andliga kärlekens–visdomens eller förståelsens energi” är 46:1-energin och ”andligt intellekt” (”spiritual mind”) är 47:1, vilken tolkning även bekräftas av ”I dessa tre har vi den teosofiska litteraturens atma–buddhi–manas”, ty atma = 45, buddhi = 46 och manas = 47. Märk även att ”själskroppen” = kausalhöljet; här är alltså ”själ” = det kausala.

”de energier som driver själen. Dessa är det andliga intellektet, som förmedlar inlysning; den intuitiva naturen, som ger andlig förnimmelse; och det gudomliga levandeskapet.”

Kommentar nr 8: ”det andliga intellektet” = 47:1, ”den intuitiva naturen, som ger andlig förnimmelse” = 46:1 och ”det gudomliga levandeskapet” = 45:4

Sidan 446

”Han uppnår ett visst mått av mental kontroll, han kan rikta det mentals sökarljus åt två håll, mot den mänskliga strävans värld och mot själsvärldens värld.”

Kommentar nr 9: ”Mänskliga strävans värld” = fysiska världen; ”själsvärldens värld” = kausalvärlden.

Sidorna 446 och 447

”Hans energi går genom det kontrollerade och riktade mentala in i det högre, andliga mentals värld och in i intuitionens rike.”

Kommentar nr 10: ”det kontrollerade och riktade mentala” = 47:5 och 47:4; ”det högre, andliga mentals värld” = 47:3 och 47:2; ”intuitionens rike” = 46:7.

Sidan 447

”så snart som intuitionen och intellektet är i förbindelse med varandra”

Kommentar nr 11: ”Intuitionen” = 46; ”intellektet” (the mind) kan här inte avse det mentala i trängre mening (47:4-7) utan först det kausala (47:2).

Sidan 448

”Den anmärkningen bör här göras att brobyggandet måste utföras i medvetenhetsaspekten och avser kontinuiteten i människans medvetenhet om livet i dettas alla olika aspekter.”

Kommentar nr 12: ”Brobyggandet måste utföras i medvetenhetsaspekten”. Det är just därför arbetet i materiaspekten, med att bygga en bro i emotional–mental materia inte leder någonvart.

Sidan 449

”Den är således den livets väg som når från monaden till personligheten via själen.”

Kommentar nr 13: Här är ”monaden” = tredjetriaden, ”personligheten” = förstatriaden” och ”själen” = andratriaden.

”Medvetenhetstråden (antahkarana) är resultatet av livets och substansens förening eller av de grundenergiernas förening, vilka utgör den första differentieringen i tiden och rummet. Denna alstrar något annat, som framträder såsom en tredje gudomlig manifestation först, sedan de grundläggande dualiteternas förening ägt rum. ”

Kommentar nr 14: ”livets och substansens förening” – med ”livet” avses rörelse- eller kraftaspekten och med ”substansen” avses materieaspekten. De är emellertid oupplösligt och evigt ett, den ena kan inte existera utan den andra. Ingen ”förening” av dem äger således rum. ”Förening” är orätt ord; ”enhet” är det enda riktiga. Det som däremot i riktig mening ”framträder såsom en tredje gudomlig manifestation” är den aktualiserade medvetenheten, tillvarons tredje aspekt jämte materien och kraften. Den framträder, aktualiseras, ty medvetenheten finns från början endast potentiellt.

Sidan 450

”När astralkroppen och den mentala naturen börjar fungera såsom en enhet och även själen är medvetet anknuten (glöm inte att den alltid är omedvetet anknuten), förlängs denna femfaldiga tråd – de två grundläggande och de tre mänskliga – och fortsätts till strupcentret, och när detta sker, kan människan bli en medveten skapare på fysiska planet.”

Kommentar nr 15: Denna beskrivning vänder det verkliga förhållandet upp och ner. Det är bara på emotionalstadiet som emotionalhöljet (”astralkroppen”) och mentalthöljet (”den mentala naturen”) ”fungerar såsom en enhet”; exaktare uttryckt: är sammanvävda med varandra, så att det emotionala vanligen behärskar det på emotionalstadiet ännu bara svagt utvecklade mentala. Medvetenhetsutvecklingen på mentalstadiet handlar om att individen lär sig att genom mentalthöljet behärska emotionalhöljet och, i samma mån som denna process kröns med framgång, upphör de båda höljenas sammanvävnad, så att mentalthöljet i stället kan närma sig kausalhöljet, taga emot inspirationer av det och begynna aktivera det.

”1. Från den fysiska kroppen till livskrafts- eller eterkroppen.” ... 2. Från den fysiska kroppen och livskraftskroppen,”

Kommentar nr 16: ”Livskrafts- eller eterkroppen” är lika mycket fysisk som organismen, varför det är oriktigt att kalla bara den sistnämnda ”den fysiska kroppen”. I själva verket är eterhöljet det viktigare av de två fysiska höljenas, och detta på flera grunder: 1) materieaspekten: organismen byggs från eterhöljet, och varje cell har sitt eget eterhölje; 2) medvetenhetsaspekten: fysisk medvetenhet (sinnesförmimmelserna, fysiska hjärnmedvetenheten) är medvetenheten i eterhöljets centra, däribland eteriska hjärncentra; 3) rörelseaspekten: organismens livskraft och rörelseförmåga beror av energier förmedlade av eterhöljets centra. Sammanfattning: Utan eterhöljet, dess centra och de av dessa centra förmedlade energierna är organismen bara ett stycke dött kött.

Sidan 451

”Den framskridna mänskligheten är i färd med att förena de tre lägre aspekterna, som vi kallar personligheten, med själva själen, ... Kraftlinjerna har då ett sådant inbördes förhållande att själen och dess uttrycksmekanism är en enhet.”

Kommentar nr 17: ”De tre lägre aspekterna” = förstatriadens tre enheter (47:4, 48:1 och 49:1) och hithörande höljen, det vill säga mental-, emotional- och eterhöljena; ”dess [själens] uttrycksmekanism” betyder detsamma. Att ”de tre lägre aspekterna” skall förenas med

”själen”, det vill säga kausalhöljet, kan inte betyda en förening av liksom jämbördiga parter, utan tvärtom att de tre lägre inrätas med kausalhöljet, underordnas detta, att kausalenergierna styr de lägre höljenas energier.

Triadhöljet är här utelämnat. Detta beror på ett fel i A.A.B.:s terminologi, nämligen det att hon använder ordet ”personlighet” om tre olika saker: 1) de tre lägsta av människans inkarnationshöljen: mental-, emotional- och eterhöljena (organismen undantagen); 2) förstatriaden; 3) triadhöljet (lägre eller mindre kausalhöljet, den inkarnerande delen). Om man, såsom här, använder ordet ”personlighet” i den första av de tre betydelseerna, är det lätt hänt att man sedan i redogörelsen tappar bort någon av de båda andra saker man betecknat med samma ord. Emellertid är triadhöljet av den största betydelse i den beskrivna inrättningsprocessen, eftersom de tre lägre inkarnationshöljena först måste inrätas med triadhöljet innan detta kan i sin tur inrätas med det större kausalhöljet. Det är de tre lägre höljenas inrättning med triadhöljet, som A.A.B. i andra sammanhang kallar ”personlighetens integration”.

”varigenom sålunda en syntes bildats mellan medvetenheten, själen och livsprincipen.”

Kommentar nr 18: ”Medvetenheten” = jagmedvetenheten, ”själen = kausalhöljets medvetenhet, ”livsprincipen” = tredjetriaden.

”livs- eller andeaspekten, förankrad i hjärtat”

Kommentar nr 19: Med ”livs- eller andeaspekten” menas detsamma som A.A.B. på andra ställen kallar ”viljeaspekten”, det vill säga energi från tredjetriaden, förankrad i eteriska hjärtcentret, inte organiska hjärtat.

”medvetenhetsaspekten eller själskunskapens förmåga, förankrad i huvudets centrum.”

Kommentar nr 20: Med ”medvetenhetsaspekten” avses andratriaden, dess medvetenhet och energi, och i synnerhet 46-medvetenheten och -energin. ”Huvudets centrum” = hjässcentret.

Sidan 452

”Dessa två energifaktorer, vilka människan uppfattar såsom kunskap och liv eller såsom intelligens och livsenergi, är hennes varas två poler. Den uppgift, som nu förestår för henne, är att medvetet utveckla den mellersta eller balanserande aspekten, vilken är kärleken eller *gruppförhållandet*.”

Kommentar nr 21: ”Hennes varas två poler” = förstatriaden och tredjetriaden; ”kunskap” och ”intelligens” = förstatriaden; ”liv” och ”livsenergi” = tredjetriaden.

”den mellersta eller balanserande aspekten, vilken är kärleken eller *gruppförhållandet*.” Med detta avses andratriaden. I en mindre skala avses med ”hennes varas två poler” respektive kunskapens och offerviljans blad i kausalcentret, med ”den mellersta eller balanserade aspekten” avses enhetsbladen.

Läsaren bör uppmärksamma att det i texten har skett en sammanblandning av två olika tvåtal. ”Dessa två energifaktorer” ... är hennes varas två poler” är nämligen icke de två energitrådar som avhandlats i de närmast föregående tre styckena, begynnande med ”Jag kanske kan ange beskaffenheten av denna process ...”. De två, som behandlas i de tre första styckena, är sutratma och antahkarana, vilka har närmast samband med tredjetriaden (viljeaspekten) respektive andratriaden (medvetenhetsaspekten). De två som behandlas i det sista stycket (”Dessa två energifaktorer ...”) är däremot tredjetriaden (viljeaspekten) och *förstatriaden* (materieaspekten), medan andratriaden (medvetenhetsaspekten) införes därefter såsom den ”mellersta eller balanserande aspekten” mellan dessa båda. Här har fakta satts in i orätt sammanhang genom att förbindas med ”Dessa två energifaktorer”, ty de båda tvåtalen har det gemensamt att de är energifaktorer. Därutöver har de bara tredjetriaden (viljeaspekten) gemensam.

”det arbete med antahkarana som hittills utförts har varit helt och hållet omedvetet.”

Kommentar nr 22: Den del av antahkarana som hittills byggts har avsett inkarnationshöljens mekaniska funktioner och har därför inte haft något med jagmedvetenheten att göra.

Sidan 453

”jaget, vetaren, skådaren, iakttagaren. ... den medvetna, självmedvetna identiteten eller den självständiga, självinitierande individen.”

Kommentar nr 23: Detta avser monaden (i pytagoreisk mening, inte i A.A.B.:s mening) och dess medvetenhet, jagmedvetenheten.

”Förut talade jag om ’kunskap–visdom’, vilka är ord som är synonyma med ’kraft–energi.’”

Kommentar nr 24: De anförda ordparen är inte synonyma utan parallella. Kunskap och kraft avser nämligen förstatriaden och förstajaget (47:4–49:7), ”visdom” och ”energi” andratriaden och andrajaget (45:4–47:3).

”tills människan blivit lärjunge på prov och därför börjar bli medveten om jaget och inte bara om icke-jaget.”

Kommentar nr 25: Mer vidsträckt självmedvetenhet förvärfvas först på provlärjungastadiet, det vill säga humanitetsstadiet (högre mentalstadiet, 47:5 och 47:4).

”Detta faktum i naturen anges av hennes skapande verksamhet under de senaste två hundra åren, så att den skapande tråden i dag är en enhet allmänt sett, vad avser mänskligheten såsom en helhet och i synnerhet den individuella lärjungen.”

Kommentar nr 26: Detta är ej riktigt, ty så fort går det inte för mänskligheten i dess helhet, och denna grad av medvetenhetsutveckling kan gälla bara några procent av den nu inkarnerade mänskligheten. Flertalet saknar ännu skapande förmåga.

Sidan 454

”Dessa tre större trådar, som i verkligheten är sex, om den skapande tråden sär läggs i sina beståndsdelar, utgör antahkarana.”

Kommentar nr 27: Sextalet erhåller A.A.B. genom att låta skapande tråden bestå av tre och antahkarana vara två. De två antahkarana är medvetenhetstråden och ”det tekniska antahkarana”, som slår bryggan mellan den trefaldiga personligheten och den andliga triaden”, det vill säga mellan förstatriaden och andratriaden; se sidan 476!

”Personligheten börjar då överbrygga den klyfta som finns på dess sida mellan den manasiska permanenta atomen och mentalenheten, mellan det högre, abstrakta mentala och det lägre mentala.”

Kommentar nr 28: Det är inte riktigt att säga att ”personligheten” överbryggar klyftan mellan (manasiska permanenta atomen =) andratriadens mentalatom (47:1) och (mental-enheten =) förstatriadens mentalmolekyl (47:4), utan det är monaden, som gör detta, när den, efter att ha varit centrad i mentalmolekylen, övergår till mentalatomen.

Sidorna 454–455

”Detta antahkarana är alstret av den förenade ansträngning själen och personligheten gör, när de arbetar *tillsammans medvetet* för att åstadkomma denna bro.”

Kommentar nr 29: Här sägs själen och personligheten vara medvetna väsen. Med ”själen” kan då bara Augoeides menas, verkande genom andratriaden, med ”personligheten” bara människomonaden i förstatriaden. ”Själen” kan här inte betyda kausalhöljet, inte heller andratriaden som sådan.

”När denna är fullt utbyggd, råder ett fullkomligt förhållande mellan monaden och dess uttryck på det fysiska planet, den invigde i yttervärlden. Tredje initiationen markerar processens fullbord, och förhållandet mellan monaden och det lägre, personliga jaget bildar då en rak linje.”

Kommentar nr 30: Om det mellan den invigde i fysiska världen och (monaden =) tredje-triaden skall råda ett fullkomligt förhållande, måste denne invigde vara ett tredjejag, monaden vara centrad och självmedveten i tredje-triaden. Tredje initiationen markerar ingalunda processens fullbord, endast att monaden blivit kausaljag. Detta misstag av A.A.B. beror på att hon snubblat på sin egen terminologi; hon använder nämligen termen ”antahkarana” i två olika betydelser: 1) för hela medvetenhetstråden från förstatriaden till tredje-triaden och 2) för bara den del av medvetenhetstråden som sträcker sig från 47:4 till 47:1. Tredjejaget har byggt ut antahkarana i den första betydelsen, kausaljaget har byggt ut det i den andra betydelsen. När kausaljaget inte är (fullt) medvetet ens i andratriaden, hur skall det då kunna vara medvetet i tredje-triaden?

”Fjärde initiationen markerar den invigdes fullständiga insikt om detta förhållande. Den förklarar honom att säga: ’Jag och min fader är ett.’ Det är därför korsfästelsen eller den stora avsägelserna äger rum. Glöm inte att det är själen som korsfästes. Det är Kristus som ’dör’. Det är inte människan, det är inte Jesus. Kausalkroppen försvinner. Människan är *monadiskt* medveten. Själkroppen tjänar inte längre något nyttigt ändamål, den behövs inte längre.”

Kommentar nr 31: Fjärde initiationen betyder att monaden blivit 46-jag, centrat sig i andratriadens 46-atom, men 46-jaget kan inte vara medvetet i tredje-triaden, kan inte säga ”Jag och min fader är ett”, om ”fadern” är 43-medvetenheten. 46-medvetenhet är inte 43-medvetenhet. Ingen lägre medvetenhet kan identifiera sig med högre medvetenhet, kan inte ens förstå högre medvetenhet. Det är riktigt att kausalhöljet upplöses (”kausalkroppen försvinner”, ”själkroppen tjänar inte längre något nyttigt ändamål”) i samband med fjärde initiationen, men ”Kristus” dör inte, ty ”Kristus” är ingen symbol för kausalhöljet utan för antingen 46-höljet eller andratriaden, och dessa båda är ju kvar.

Det är oriktigt att säga att ”människan är monadiskt medveten”, sedan monaden genomgått fjärde initiationen. För det första är det nu oåterkalleligen slut med människan, kausalhöljet är ju upplöst, och det är kausalhöljet som i esoterisk mening är människan. För det andra är monaden nu ett 46-jag, övermänniska, men icke därför ”monadiskt medveten”, det vill säga medveten i tredje-triaden. För att bli detta måste monaden först bli medveten i hela andratriaden; det blir den inte genast efter att ha blivit 46-jag. Först vid femte initiationen, när monaden blir 45-jag, blir den medveten i tredje-triadens 45-atom. A.A.B.:s misstag här beror återigen på att hon lät sig förvillas av sin egen tvetydiga terminologi. Om man ständigt talar om ”själen” och därmed lika ofta menar andratriaden som kausalhöljet, är det ju lätt hänt, när man beskriver det förhållande som råder genast efter fjärde initiationen, då kausalhöljet upplösts, att man framställer detta som om ”själen” också i betydelsen av andratriaden vore upplöst, alltså att det i trefalden ”monad (tredjetriad) – själ (andratriad) – personlighet (förstatriad) funnes bara ”monad och personlighet” kvar. Även i de båda diagrammen på sidan 456 uttrycks detta misstag, att sammanblanda själen = kausalhöljet och själen = andratriaden; detta misstag, vars logiska konsekvens måste bli att man låter båda försvinna vid fjärde initiationen, så att monaden såsom nyvordet 46-jag inte skulle ha någon andratriad och därmed inte kunna vara medveten i vare sig 47:1-3, 46:1-7 eller 45:4-7 – en uppenbar absurditet.

”Denna kropp skapas av mästaren med vilja.”

Kommentar nr 32: 45-jaget behöver inte genomgå inkarnationsprocessen, om det vill manifesteras sig i det fysiska, utan formar med vilja ögonblickligt av fysisk etermateria ett hölje, som

genom attraktion av grovfysisk materia kan göras synligt för alla och är förvillande likt en vanlig mänsklig organism.

Sidan 456

”I dessa har ni ’initiationens nia’ eller nio krafter förvandling till gudomliga energier:”

Kommentar nr 33: ”Initiationens nia” avser inte de tre triadernas vardera tre enheter, ty inga initiationer motsvarar triadernas molekyler (47:4, 45:4, 43:4). De sju första initiationerna avser medvetenhet och energi i atomslagen 49–43 inom solsystemet. Åttonde och nionde initiationerna avser kosmiska världarna 42–36 respektive 35–29. Det är heller inte riktigt att beskriva initiationerna såsom ”nio krafter förvandling till gudomliga energier”. När monaden förvärvar den egna viljans suveränitet gentemot en viss atomvärlds energi och följaktligen gentemot varje slags hölje av denna atomvärlds materia, innebär detta icke att höljets energi förvandlas, utan att den behärskas, styres, användes av monadens numera starkare energi. Högsta grad av dylik behärskning visar sig i höljets fullständiga automatisering, varvid det fullgör sina funktioner ändamålsenligt, sporadiskt övervakat av monaden i högre hölje.

Sidan 457

”Han [aspiranten] kan således försöka – i samarbete med sin stadigt vaknande och allt mer fokuserade medvetenhet – att taga nästa steg, som innebär att han antages till lärjunge.”

Kommentar nr 34: Vad är då aspiranten, om han är skild från sin medvetenhet? Enligt hylozoiken är aspiranten en monad. Och monadens tre aspekter är materia, medvetenhet och vilja; det vill säga monaden *är* materia, medvetenhet och vilja. Medvetenheten kan inte skiljas från monaden, monaden kan följaktligen inte ”samarbeta” med medvetenheten, som om denna vore något annat än monaden, något utanför monaden.

”Genom meditation och den mystiska upplevelsen har han då och då kontakt med själen, och detta händer allt oftare.”

Kommentar nr 35: ”Själen” betyder här kausalmedvetenheten.

”Ibland, om än sällan, upplever han en äkta intuition.”

Kommentar nr 36: Det kan på detta stadium inte röra sig om uppfattbar 46-medvetenhet, utan snarare om inspiration från Augoeides.

”väcker gensvar hos själen på dennas eget plan.”

Kommentar nr 37: Med ”själen” menas här Augoeides.

”Det är uppenbart för er att personligheten, när den andligen blir tillräckligt magnetiserad, utsänder sin ton eller sitt ljud, som väcker gensvar hos själen på dennas eget plan. Senare utövar personlighetens ton och själens ton i samklang en avgjort attraherande inverkan på den andliga triaden. Denna andliga triad har i sin tur utövat en tilltagande magnetisk inverkan på personligheten. Detta börjar vid tiden för den första *medvetna* kontakten med själen.”

Kommentar nr 38: Bruket av termer såsom ”personligheten”, ”själen” och ”andliga triaden”, vilka i och för sig avser höljen för monaden, blir meningslöst, om man icke klart förstår att det alltid måste handla om självaktiva och medvetna väsen, handlande genom dessa höljen. Endast monader kan vara dylika självaktiva och medvetna väsen. När således ”personligheten” sägs göra något, såsom att ”utsända sin ton”, kan det bara betyda att människomonaden sålunda verkar genom ”personligheten”, det vill säga genom förstatriadens mentalmolekyl (47:4) och triadhöljet (47:3). Likaledes måste ”den andliga triadens inverkan på personligheten” uteslutande avse den inverkan Augoeides, en själv- och gruppmedveten devamonad, övar genom andratriaden på människomonaden i förstatriaden. ”Den första *medvetna*

kontakten med själen” kan inte betyda något annat än människomonadens i triadhöljet medvetna kontakt med Augoeides i kausalhöljet.

Sidan 458

”Det finns dock en *klyfta i medvetenheten*, om än inte i själva verket. Den sutratmiska energisträngen överbryggas klyftan och upprättar en tunn förbindelse mellan monaden, själen och personligheten. Men medvetenhetstråden sträcker sig bara från själen till personligheten – i involutiv mening. I evolutiv mening finns det bara mycket ringa *medvetet varsevara* mellan själen och personligheten, sett från personligheten på evolutionens båge på återvändandets väg.”

Kommentar nr 39: Med ”i själva verket” avses materiaspekten och kraftaspekten. I materiellt avseende är hela triadkedjan utbyggd. Likaså fungerar energiförmedlingen ner genom kedjan från högsta till lägsta enhet. I medvetenhetsavseende däremot fungerar kedjan bara så långt som monaden genom eget arbete har självaktiverat medvetenheten. Har monaden lyckats bli självaktiv i mentalmedvetenheten och mentalt suverän gentemot emotionalimpulser (har förvärvat mentalvilja som är starkare än emotionalviljan), kan den centra sig i förstatriadens mentalmolekyl, vilket innebär att den byggt ut sitt antahkarana till 47:4.

”Den sutratmiska energisträngen överbryggas klyftan och upprättar en tunn förbindelse mellan monaden, själen och personligheten.” Här betyder ”själen” andratriaden, liksom ”monaden” betyder tredjetriaden och ”personligheten” förstatriaden.

Längre framme i samma stycke står däremot: ”och aspiranten är då redo att överbrygga klyftan och förena den andliga triaden och personligheten genom själen.” Det är tydligt att ”själen” här icke betyder andratriaden, eftersom ”den andliga triaden” nämnes för sig. ”Själen” är här kausalhöljet.

”En människas hela strävan är att bli medveten om själen och förvandla sin medvetenhet till själens medvetenhet, alltmedan hon behåller personlighetens medvetenhet.”

Kommentar nr 40: Detta gäller bara så länge monaden är ett förstajag, ty i samma mån som monaden erövrar (själens =) andrajagets medvetenhet (kausal-, 46- och lägre 45-medvetenhet), undvarar den (personlighetens =) förstajagets tre slag av medvetenhet (47:4-7, 48:2-7, 49:2-7); närmare bestämt är hos kausaljaget emotionalhöljet tomt på innehåll och hos 46-jaget också mentalhöljet tomt (KOV 3.3.25, L1 9.12.1, L3 9.1.28, MV 10.18.3). Det är inte exakt att beskriva denna process såsom en förvandling av förstajagets medvetenhet till andrajagets medvetenhet. Det rör sig inte om att lägre slags medvetenhet förvandlas till högre, utan om att monaden aktiverar dittills inaktiv högre medvetenhet, vilken är möjliggjord därigenom att monaden äger mot dessa högre medvetenhetsslag svarande triadenheter (andratriadens 45:4, 46:1 och 47:1), så att den genom denna självaktivering allt oftare kan vara självmedveten i dessa högre medvetenhetsslag. Därmed trängs de lägre medvetenhetsslagen (möjliggjorda genom förstatriadens 47:4, 48:1 och 49:1) gradvis undan, blir mindre aktiva, blir till sist onödiggjorda och kan helt undvaras.

Sidorna 458–459

”Nyckeln till att förstå detta ligger kanske i tanken att förhållandet mellan själen och personligheten hittills stadigt drivits framåt huvudsakligen av själen, då den stimulerat personligheten till ansträngning, vision och expansion, medan det nu, på detta stadium, är den integrerade och i snabb utveckling stadda personligheten, som blir medvetet aktiv och (samstämd med själen) börjar bygga antahkarana”

Kommentar nr 41: Här menas med ”själen” Augoeides, med ”personligheten” människomonaden såsom förstajag. Det handlar alltså här om två individer, två monader. Augoeides förhåller sig inte till höljena, utan till monaden i höljena. Det är detsamma som med initiationerna; det är icke höljena utan jaget–monaden, som invigs (KOV 6.4.4).

Sidan 460

”Ni vet att det på mentalplanet finns tre aspekter av intellektet eller tre brännpunkter för mental uppfattning och aktivitet.”

Kommentar nr 42: Med ”mentalplanet” menas här inte bara mentalvärlden utan även kausalvärlden, alltså hela värld 47. Detta framgår av den följande preciseringen av de tre brännpunkterna: ”Det lägre, konkreta mentala” är nämligen 47:4-7, ”det abstrakta mentala” är 47:1 (andratriadens lägsta enhet) och ”det mentalas son” är kausalhöljet, i synnerhet dess centrum och Augoeides, vilken ju är detta centrums brukare, så länge som människomonaden inte förmår vara det.

Sidan 461

”Den når sitt fullaste uttryck genom kärleksbladen av sitt inneboende vara.”

Kommentar nr 43: Kausalmedvetenheten når inte sitt fullaste uttryck genom kausalcentrets kärleks- eller enhetsblad och 47:2, utan genom viljebladen och 47:1, ty 47:1-medvetenheten är även syntesen av alla tre slagen av kausalmedvetenhet (47:1-3).

”den andliga triadens andra aspekt”

Kommentar nr 44: därmed menas andratriadens 46-atom.

Kommentar nr 45: Det talas om ”själens eviga liv” och att ”det mentalas son”, som ”är själva själen”, är ”evig i tid och rum”, men ”själen”, antingen därmed menas kausalhöljet eller andratriaden, är icke evig, ty inget av monadens många höljen är evigt. Vidare talas om att detta ”själens eviga liv upptas i det som varken är obeständigt eller evigt utan ändlöst, gränslöst och okänt”. Men något som motsvarar denna beskrivning finns enligt hylozoiken icke, ty urmaterien är det enda som är ”ändlöst, gränslöst och okänt”, men det är inte riktigt att säga att urmaterien är något ”som varken är obeständigt eller evigt”, ty den är både beständig och evig.

”Personligheten har vid denna tid fullständigt upptagit själen eller, för att kanske uttrycka det exaktare, både själen och personligheten har smält samman och förenats till ett enda redskap för det enda livets bruk.”

Kommentar nr 46: Det är omöjligt att riktigt beskriva denna process utan att på något sätt nämna monaden. I verkligheten handlar det inte om att ”själen”, det vill säga det större kausalhöljet, upptas av ”personligheten”, det vill säga, inkarnationshöljerna (antingen alla eller bara den inkarnerande delen av kausalhöljet, triadhöljet – ty i sitt bruk av ordet ”personlighet” vacklar A.A.B. mellan dessa båda betydelser), utan om att monaden, efter förvärvet av full självmedvetenhet i andratriadens mentalatom (47:1), kan vid behov forma ett kausalhölje och lägre höljen för verksamhet i människans världar. Dessa lägre höljen (från 47:4 nedåt) fullgör då kausalviljans bud utan egen ”vilja”.

Sidan 462

”Medan denna process föres framåt, framträder den gudomliga manifestationens tre stora aspekter på det världsliga livets och på fysiska planets skådeplats. Dessa är mänskligheten, hierarkin och Shamballa.”

Kommentar nr 47: A.A.B. överanvänder ordet ”aspekt”. Detta ord skall rätteligen brukas endast om något som är en oskiljaktig del av något större, såsom en sida av en triangel, en av verklighetens tre aspekter etc.

”Det jag söker framhålla är att det är först när aspiranten bestämt fattar posto på mentalplanet och i allt ökande mån håller sitt ’varsevaras fokus’ där, som det blir möjligt för honom att göra verkligt framsteg i arbetet med att bygga den gudomliga bron, arbetet med invokation och

evokation och upprättandet av en medveten förbindelse mellan triaden, själen och personligheten.”

Kommentar nr 48: Liknande sägs på sidan 446 – ”*det verkliga byggandet av antahkarana sker först när lärjungen börjar vara avgjort fokuserad på mentala nivåer* och hans mentalmedvetenhet således fungerar intelligent och medvetet.” – och på sidan 475: – ”6. Denna bro måste byggas av den aspirant som är fokuserad på mentalplanet, eftersom det är mental substans (i tre grader) som måste användas och det mentalas tre aspekter – den manasiska permanenta atomen, det mentalas son eller egot och den mentala enheten – alla deltar i processen.”

Att lärjungen eller aspiranten på detta sätt ”i allt ökande mån” är ”avgjort fokuserad” i det mentala, betyder att han kan vara självaktiv i det högre mentala, först i 47:5 och senare i 47:4. Emellertid har detta högre mentala ingen inneboende attraktion till det emotionala, till att förena sig med detta för att ägna sig åt fantasins skapelser, utan tvärtom att söka kontakt med det kausala för att nerdimensionera dess verklighetsideer. Arbete med skapande fantasi, såsom byggandet av bron i emotional-mental materia, ter sig därmed för en dylik lärjunge eller aspirant allt mindre givande.

”Det tidsskede, som omfattas av det medvetna byggandet av antahkarana, är det som sträcker sig från provlärjungaskapets slutstadier till tredje initiationen.”

Kommentar nr 49: Detsamma sägs på sidan 455: ”Tredje initiationen markerar processens fullbordan.”

Sidorna 462–463

”människan, sedan hon väl nått det utvecklade mänskliga stadiet (är integrerad, aspirerande, orienterad och hängiven), står fast på mentalplanets lägre nivåer. Hon har då att göra med detta plans sju underplan med dessas motsvarande medvetenhetstillstånd. Hon inträder därför i en ny cykel – denna gång utrustad med full självmedvetenhet – där hon har sju tillstånd av mentalt varsevara att utveckla. Dessa är alla medfödda eller inneboende i henne och leder alla (sedan de bemästrats) till någon av de sju större initiationerna. Dessa sju medvetenhetstillstånd är – begynnande från det första eller lägsta:”

Kommentar nr 50: Med ”det utvecklade mänskliga stadiet” menas humanitetsstadiet eller högre mentalstadiet, ty först på detta stadium aktiverar människan hela mentalmedvetenheten (47:4-7), det som A.A.B. kallar det ”lägre mentala” eller ”konkreta mentala”. Det kausala är för A.A.B ”högre mentala”, ty hon kallar hela kausal-mentalvärlden för ”mentalplanet”, något som framgår också av utsagan ”människan ... står fast på mentalplanets lägre nivåer. Hon har då att göra med detta plans underplan med dessas motsvarande medvetenhetstillstånd”, alltså 47:1-7. Man kunde därför lätt draga den slutsatsen att de ”sju tillstånd av mentalt varsevara att utveckla”, hon sedan nämner, är just dessa 47:1-7. Men när hon sedan skall närmare beskriva ”dessa sju medvetenhetstillstånd ... begynnande från det första eller lägsta”, visar det sig att bara de tre första är mentala eller kausala: ”lägre mentalt varsevara” är väl närmast 47:4, ”själsvarsevara eller själsförnimmelse” 47:3 och 47:2 och ”högre, abstrakt varsevara” 47:1. De fyra senare är ”den fulla medvetenheten på den buddhiska nivån eller intuitionens nivå”, ”den andliga viljans medvetenhet såsom den uttrycks och erfares på atmiska nivåer eller på den gudomliga manifestationens tredje plan”, ”det inklusiva varsevara monaden har på sitt eget plan, det andra planet för vårt planetariska och solsystemiska liv” och ”gudomlig medvetenhet. ... det helas varsevara på vår planetariska manifestationens högsta plan”, det vill säga de fyra högsta slagen av medvetenhet inom solsystemet: 46, 45, 44 och 43. En begrepps-sammanblandning synes alltså här föreligga, nämligen 47:7, 47:6, 47:5 etc. till och med 47:1 har förväxlats med 47:4, 47:2, 47:1, 46, 45, 44 till och med 43. Uttrycket ”sju tillstånd av mentalt varsevara att utveckla” är korrekt bara om de tre först nämnda.

Sidan 463

”2. Själsvarsevara eller själsförnimmelse. Detta är inte personlighetens förnimmelse av själen utan själens egen registrering av det som själen förnimmer.”

Kommentar nr 51: En pytagoré skulle uttrycka detta annorlunda: när monaden tillfälligt uppehåller sig i kausalhöljets centrum, äger den kausal självmedvetenhet.

”3. Högre, abstrakt varsevara. Intuitionens utveckling och det lägre mentalas uppfattning av intuitionsprocessen.

Buddhiska planet

4. Ihållande, medvetet andligt varsevara. Detta är den fulla medvetenheten på den buddhiska nivån eller intuitionens nivå. Detta är den insiktsfulla medvetenhet som är hierarkins mest utmärkande kännetecken. Människans livsfokus övergår till det buddhiska planet. Detta är det fjärde eller mellersta medvetenhetstillståndet.”

Kommentar nr 52: Det nämnes inte att fulla förvärvet av ”högre abstrakt varsevara”, det vill säga full objektiv självmedvetenhet i andratriadens 47-atom, kommer först efter förvärvet av 46-medvetenhet, buddhi.

Sidan 464

”Innan en människa kan vandra vägen, måste hon själv bli denna väg. Av sitt eget livs substans måste hon bygga denna regnbågsbro, denna belysta väg.”

Kommentar nr 53: Detta kan uttryckas klarare och begripligare med hylozoikens termer: Människan förvärvar allt högre slag av medvetenhet och vilja i en obruten följd från lägsta till högsta mänskliga nivå. Dessa allt högre slag av medvetenhet och vilja är knutna till allt högre materielag (molekylarslag och atomslag) i hennes höljen, varför processen från materiaspekten betraktad handlar om att lägre materielag i hennes höljen successivt byts ut mot högre.

Sidan 465

”när hennes lägre natur ... uppfattar och reagerar på själens kontakt och kontroll. ... är mottaglig för det första intrycket från monaden.”

Kommentar nr 54: Eftersom A.A.B. använder ordet ”själ” i så många vitt skilda betydelser, däribland 1) tillfälligtvis aktiva kausalmedvetenheten (på kultur- och humanitetsstadierna), 2) människomonaden självmedveten i kausalhöljet (på idealitetsstadiet) och 3) Augoeides, måste också uttrycket ”hennes lägre natur” och därmed hela utsagan ”när hennes lägre natur ... uppfattar och reagerar på själens kontakt och kontroll” fattas med olika innebörder. Om utsagan fattas med ”själen” enligt betydelse 1), blir ”hennes lägre natur” människomonaden självmedveten i förstatriaden. Enligt betydelse 2) blir ”hennes lägre natur” inte längre monaden-jaget utan inkarnationshöljerna uppfattade av jaget såsom icke-jag, och ”själens kontroll” är då monadens kontroll av inkarnationshöljerna genom kausalviljan. Enligt betydelse 3) är ”hennes lägre natur” återigen monaden i förstatriaden, varvid Augoeides använder kausalcentret såsom redskap för överföring av intryck. Däremot hör ”kontroll” inte till denna betydelse, ty Augoeides söker aldrig kontrollera människomonaden, eftersom det skulle strida mot frihetslagen. Detta sistnämnda visar farorna med att sammanblanda olika begrepp i termen ”själ”.

Med ”mottaglig för det första intrycket från monaden” menas här mottaglig för intryck från Protogonos genom 45:1, lägsta enheten i tredjetriaden. Denna mottaglighet är för människan möjlig först på idealitetsstadiet (kausalstadiet).

”Den högsta aspekten av formnaturen.”

Kommentar nr 55: 47:4 avses här. Detta molekylarslag är nämligen det högsta i förstatriaden, ”formnaturen”.

”2. Det individualiserade mentala.”

Kommentar nr 56: 47:2 avses.

”3. Det högre, abstrakta mentala.”

Kommentar nr 57: 47:1 avses.

Sidan 466

”Det finns nödvändigtvis andra sätt att ordna dessa aspekter i manifestationen, men den ovan gjorda uppställningen tjänar till att ange förhållandet mellan monaden, själen och personligheten, när de uttrycker sig genom vissa fokuseringsställen eller kraftpunkter *på mentalplanet*.”

Kommentar nr 58: Här menas med ”monaden” tredjetriaden, med ”själen” andratriaden och med ”personligheten” förstatriaden.

”I mänskligheten är emellertid den viktigaste insikt, som skall nås på nuvarande ståndpunkt i den mänskliga evolutionen, den om nödvändigheten av att upprätta ett medvetet och effektivt förhållande mellan den andliga triaden, själen på sitt eget plan och personligheten i sin trefaldiga natur. Detta göres *genom personlighetens skapande arbete, triadens magnetiska kraft och själens medvetna verksamhet, varvid den trefaldiga tråden används*.”

Kommentar nr 59: Här däremot är det tydligt att ”den andliga triaden” eller blott och bart ”triaden”, det vill säga andratriaden, är något annat än ”själen”.

”Ni kan således förstå varför esoteriker lägger så stor vikt vid sammansmältning, enhet eller förening.”

Kommentar nr 60: Termerna ”sammansmältning” (”fusion”), ”enhet” (”unity”) och ”förening” (”blending”) betecknar inte tre olika förfaranden utan ett och samma förfarande, vilket i stället bör betecknas ”inrätning” (”alignment”). Att ”inrätning” är att föredraga beror på att förfarandet ifråga handlar om att något kvalitativt lägre, nämligen förstatriaden och dess höljen, underordnas, fås att helt lyda och bli redskap för något kvalitativt högre, nämligen monaden, självmedveten i kausalhöljet. Ett ännu högre stadium i förfarandet uppnår monaden givetvis då den förmår att självmedvetet centra sig i essentialhöljet, 46-höljet (så länge den står kvar på kausalstadiet, är ett kausaljag, förmår den göra detta endast i 46-höljets tre lägsta molekylarslag, 46:5-7), och därvid i tillägg till inkarnationshöljerna göra även kausalhöljet till sitt fullkomliga redskap. Termen ”inrätning” är särskilt lämplig också därför att den antyder den rätta linjen i den hemliga symbolen och den raka vägen i ljustekniken.

”Först när lärjungen intelligent förstår denna, kan han börja väva trådarna till en bro av ljus, som till sist blir den belysta väg, på vilken han kan övergå till varats högre världar. Sålunda befriar han sig från de tre världarna.”

Kommentar nr 61: Det sägs alltså om lärjungen att ”han kan övergå till varats högre världar.” Men vem eller vad är det som övergår till dessa högre världar? En pytagoré svarar: monaden. Men vad svarar den som utgår från A.A.B.:s sätt att framställa saken och hennes terminologi? Hon talar ju bara om ”personligheten”, ”själen” (eller ”egot”) och ”(andliga) triaden”. Men dessa övergår ju inte till högre världar utan håller sig kvar i sina respektive världar. Och ”monaden” är för A.A.B. det som pytagorén kallar tredjetriaden; även den förblir i sina världar (43–45), visserligen höga, men går inte utöver dessa. Det torde inses att det återkommande utelämnandet av monaden, i pytagoreisk mening, blir till lika återkommande förvirring.

”1. *Shamballamedvetenheten.*

Varsevara om livets enhet och ändamål.

Igenkännande av och samverkan med planen.

Vilja. Riktning. Enhet.

Triadens inflytande.

2. Den hierarkiska medvetenheten.

Varsevara om jaget, om själen.
Igenkännande av och samarbete med det gudomliga.
Kärlek. Attraktion. Relation.
Själens inflytande.

3. Den mänskliga medvetenheten.

Varsevara om själen i formen.
Erkännande av och samarbete med själen.
Intelligens. Handling. Uttryck.
Den helgade personlighetens inflytande.”

Kommentar nr 62: Här är uppenbarligen ”triaden” och ”själen” icke sak samma, eftersom det under 1) talas om ”triadens inflytande” och under 2) om ”själens inflytande”.

Vad som menas med ”triadens inflytande” är 45:4, 46:1 och 47:1 och med ”själens inflytande” 47:2.

”Den helgade personligheten” är en beteckning för i förstatriaden högsta slag av medvetenhet och vilja, 47:4. Detta står alltid i något slags medvetet förhållande till kausala 47:2, är alltid i någon mån inrätat med detta, ”helgat” av detta. Medvetenhet och vilja i 47:4 aktiveras enbart av lärjungar till planethierarkin, är ej tillgängliga för dem som går vänsterhandsvägen; också detta faktum förklarar bruket av ordet ”helgad” (consecrated), som i sina konnotationer inte ligger långt ifrån ordet ”invigd”.

Sidorna 466–467

”Den människa, som slutligen bygger antahkarana tvärs över mentalplanet, förbinder dessa tre gudomliga aspekter eller upprättar ett samband mellan dem, så att de steg för steg vid varje initiation förenas allt tätare till ett enda gudomligt uttryck i full och utstrålade manifestation.”

Kommentar nr 63: ”Dessa tre gudomliga aspekter” = 47:1, 47:2 och 47:4. ”Förenas”: bättre säga ”inrätas”; monaden, centrad i andratriadens 47-atom, inrätar 47:4 med 47:2 och 47:2 med 47:1. Det är tack vare denna inrätning, som kausalhöljets 47:2- och 47:3-molekyler kan gradvis ersättas med 47-atomer.

Sidan 467

”Med andra ord vandrar lärjungen återvändandets väg, bygger antahkarana, färdas över den belysta vägen och når den frihet livets väg skänker.”

Kommentar nr 64: Vem är lärjungen, som ”vandrar återvändandets väg” och ”färdas över den belysta vägen”? Är han ”personligheten”? Är han ”själen”? Om han är något annat än dessa båda, så nämnes det inte av A.A.B. Vi ser ännu en gång pytagoreiska monadlärans nödvändighet.

”Återvändandets väg” är en term A.A.B. ofta använder för evolutionen. Men den är missvisande. Betraktar man saken från materieaspekten, kan man visserligen säga att monaden återvänder till de högre världar den en gång såsom involutionsmonad utgått ifrån. Från medvetenhetsaspekten betraktat ter det sig dock helt annorlunda, ty monaden återvänder icke till högre medvetenhetsslag, eftersom involutionsmonadernas passiva, subjektiva medvetenhet i världarna 43–46 ingalunda kan likställas med evolutions- (eller snarare expansions-) monadernas självaktiva, objektiva själv- och gruppmedvetenhet i samma världar. Och i evolutionen–expansionen är medvetenhetsaspekten långt viktigare än materieaspekten.

”Det är väsentligt att de studerande fattar det djupt esoteriska faktum att detta antahkarana byggs med en medveten ansträngning *inom själva medvetenheten* och inte bara genom försök att vara god eller visa god vilja eller framvisa egenskaper såsom osjälviskhet och längtan efter

något högre. Många esoteriker synes betrakta vandrandet av vägen såsom den medvetna strävan att övervinna den lägre naturen och rätt liv och rätt tänkande, kärlek och intelligent förståelse såsom livsuttryck. Det är allt detta, men *det är också något långt mera*. God karaktär och längtan efter det goda och andliga är grundläggande och väsentliga. Men dessa egenskaper tas för givna av den mästare som skolar en lärjunge. Att grundlägga, igenkänna och utveckla dem är mål på provlärjungaskapets väg.”

Kommentar nr 65: Det är alldeles riktigt att ”antahkarana byggs med en medveten ansträngning *inom själva medvetenheten*”. Det är också därför som arbete med materieaspekten, såsom byggandet av emotional-mentala former genom skapande fantasin, inte leder till att antahkarana bygges.

”Det är allt detta, men *det är också något långt mera*.” Det ingår i aspirantens träning i urskillning att lära sig inse skillnaden mellan nödvändiga och tillräckliga villkor. Här får vi ett exempel: God karaktär och längtan efter det goda är nödvändiga villkor men är icke i sig tillräckliga villkor.

”Men att bygga antahkarana är att sammanbinda de tre gudomliga aspekterna. Detta innebär intensiv mental aktivitet, förutsätter fantasi- och visualiseringsförmåga, därtill ett dramatiskt försök att bygga den belysta vägen i mental substans.”

Kommentar nr 66: ”Intensiv mental aktivitet” är riktigt. Men det övriga, ”fantasi- och visualiseringsförmåga, därtill ett dramatiskt försök att bygga den belysta vägen i mental substans”, är oriktigt. Dylik aktivitet är av betydelse för aktiveringen av det lägre mentala (47:6,7) för dettas kontroll av det lägre emotionala (48:4-7) men saknar betydelse för aktiveringen av högre mental (47:4,5) och kausal (47:1-3) medvetenhet.

- ”1. Kraft, som fokuseras och projiceras från personlighetens samlade och förenade krafter.
2. Energi, som hämtas från den egoiska kroppen med en medveten ansträngning.
3. Energi, som tages från den andliga triaden.”

Kommentar nr 67: Emedan det talas om ”personlighetens samlade och förenade krafter”, menas med ”personligheten” tydligen förstatriaden, ej triadhöljet. Detta behöver påpekas, eftersom A.A.B. använder termen ”personligheten” än i den ena, än i den andra av dessa båda betydelser. ”Egoiska kroppen” är kausalhöljet, uppenbart ej detsamma som ”den andliga triaden”, vilken är andratriaden.

Sidorna 467–468

”Det [att bygga antahkarana] är emellertid väsentligen en aktivitet av den integrerade och hängivna personligheten. ... Arbetet med att bygga antahkarana är först och främst en aktivitet av personligheten, som därvid får hjälp av själen. Detta framkallar med tiden en reaktion från triaden.”

Kommentar nr 68: Personligheten, det vill säga förstatriaden – 47:4, 48:1, 49:1 – kan inte vara aktiv i kausalhöljets centrum och kan därför inte bygga antahkarana från 47:4 till 47:1. Inte ens om man med ”personligheten” menar monaden såsom aktiv i förstatriaden, kan man hävda att personligheten bygger antahkarana ända till 47:1. När människan blivit en ”integrerad personlighet”, alltså ett mentaljag, kan monaden verka självmedvetet i förstatriadens mentalmolekyl 47:4 och från högsta slaget av mentalmedvetenhet, systemtänkandet i 47:4, nå kontakt med kausala 47:2. Men detta är inte detsamma som det monaden åstadkommer, när den uppehåller sig i kausalhöljets centrum och har självmedvetenhet i kausala 47:2, ty då vore det ingen skillnad mellan mentalmedvetenhet (47:4) och kausalmedvetenhet (47:2), ingen skillnad mellan mentaljag och kausaljag, ingen skillnad mellan humanitetsstadiet och idealitetsstadiet. Det är först när monaden kan vara aktiv i kausalcentret, som den kan bygga antahkarana från 47:4 ända till 47:1.

Uttrycket ”en aktivitet av personligheten, som därvid får hjälp av själen” måste innebära att ”personligheten” och ”själen” avser två olika individer, två olika monader, alltså människan, det vill säga människomonaden i förstatriaden, och devamonaden Augoeides, verksam genom kausalhöljets centrum. Men i samma mån som människomonaden förmår uppehålla sig i kausalcentret, träder Augoeides tillbaka från detta.

”Esoteriker får ej intaga den ståndpunkten att allt de behöver göra är att passivt vänta på någon själsaktivitet, som automatiskt skall ske efter att ett visst mått av kontakt med själen erhållits och att följaktligen denna aktivitet med tiden skall frammana gensvar från både personlighetens och triadens sida. Så är *icke* fallet. ... Det är alldeles för mycken tröghet, som aspiranter visar vid denna tid.”

Kommentar nr 69: Gott och riktigt påpekande mot tendensen till passivitet och tröghet. Men del av skulden till denna tendens ligger faktiskt i det sätt på vilket processen framställts med ”personligheten”, det vill säga den empiriska människan, såsom varande blott en skugga av ”själen”, som om denna vore en annan individ. Tillräckligt kraftig medicin mot denna tendens blir först hylozoikens lära om att det är monaden, inkarnerad i lägre höljen, som måste göra det; att det är monaden, som är den verkliga, ”inre människan”, som måste vara självaktiv.

Sidan 468

”Personligheten är i färd med att börja förvandla kunskap till visdom, och när detta sker, är personlighetens fokus på mentalplanet, eftersom förvandlingsprocessen (med dess stadier av förståelse, analys, igenkännande och tillämpning) i grund och botten är en mental process. Också personligheten börjar begripa vad kärlek betyder och att tolka den såsom gruppens väl, inte såsom det personliga jagets väl, inte såsom begär eller ens såsom aspiration. Verklig kärlek förstås rätt först av den andligt inriktade mentala typen.”

Kommentar nr 70: Det handlar inte om att kunskap förvandlas till visdom, utan om att kunskapen tillämpas med visdom. Kunskap är medvetenhetens innehåll av verklighetsbegrepp, verklighetsfakta, verklighetsideer. Visdom är förmågan att rätt omsätta kunskapen i handling, tillämpa den i livet.

”Mentalplanet” måste här fattas i betydelsen mentalvärlden *och* kausalvärlden eller snarare mentalhöljet *och* kausalhöljet. Detta kan inte ske bara i det mentala, ty utan kausal medvetenhet blir det ingen visdom värd namnet.

Motsvarande gäller kärlek eller enhet. Det finns fysisk, emotional, mental, kausal etc. kärlek. ”Verklig kärlek förstås rätt först av den andligt inriktade mentala typen” uttrycks riktigare med ”högsta slag av kärlek fattbar för människan är den kausala enheten (47:2)”. Det mentala är ingen typ (departementstillhörighet), utan ett utvecklingsstadium gemensamt för alla sju typerna. Detsamma gäller det kausala.

”Offer är egentligen fullständig överensstämmelse med guds vilja, eftersom människans andliga vilja och den gudomliga viljan (såsom hon uppfattar den i planen) är hennes vilja.”

Kommentar nr 71: Med ”gud” menas planetregeringen, ledd av planethärsken – således ett kollektiv, ej en enskild individ. ”Planen” är planetregeringens plan för medvetenhetsutvecklingen i planeten.

Sidorna 468–469

”*Kunskap–visdom* måste ersättas av intuitiv förståelse. Denna är i själva verket inklusiv delaktighet i gudomens skapande verksamhet.”

Kommentar nr 72: Utan kunskap finns ingen förståelse värd namnet. Och om visdom är skicklighet i handling, måste denna skicklighet bygga på såväl kunskap som förståelse. Enbart delaktighet i skapande verksamhet kan inte vara detsamma som förståelse, vare sig denna är

intuitiv eller icke; verksamhet hör till rörelseaspekten, förståelse till medvetenhetsaspekten, och den ena övergår inte i den andra. I själva verket är kunskap, förståelse, visdom nödvändiga alla tre. Hela det citerade yttrandet är sakligt sett felaktigt, ett exempel på begreppssammansättning och begreppsupplösning.

”Den gudomliga idén måste bli det möjliga idealet, och detta ideal måste utvecklas och manifesteras i substansen på fysiska planet.”

Kommentar nr 73: ”Den gudomliga idén” är kausalidén, ”det möjliga idealet” är fantasi-föreställningen, emotionalt färgad och därför drivande till handling. Men däremellan ligger den rent mentala idén, av A.A.B. icke nämnd. Den tillhör det högsta mentala (47:4) och är därför förmögen till klarare nerdimensionering av kausalidén. Och på mentalstadiets högsta nivåer, där lärjungen åtminstone måste befinna sig för att komma ifråga för initiation, räcker denna klara mentalidé för att driva honom till handling i det fysiska, varför han alltså inte längre behöver det emotionaliserade idealet. Mentalidén är för högste mentalisten (47:4) i själva verket mer energiserande än idealet är för emotionalisten.

Sidan 469

”I samverkan med den skapande tråden och livstråden vaknar medvetenhetstråden till en fullt medveten process av deltagande i den gudomliga skapande planen – en plan som har kärleken till drivkraft och genomföres intelligent.”

Kommentar nr 74: Här inför A.A.B. ännu ett medvetet väsen att delta i processen: medvetenhetstråden. Men jaget–monaden (i pytagoreisk mening) lämnar hon fortfarande utanför.

”Ett av de tecken, som tyder på att en människa inte längre befinner sig på provlärjunga-skapets väg, är att hon lämnar längtans och hängivelsens rike och inträder i *fokuserade viljans* värld. Ännu ett tecken är att hon börjar tolka livet såsom energi och krafter och inte såsom egenskaper och begär. Detta betecknar ett avgjort framsteg. Det är hos dagens lärjungar ett alltför ringa bruk av den andliga viljan såsom resultat av rätt inriktning.”

Kommentar nr 75: Vilja finns av lika många slag som det finns slag av materia och slag av medvetenhet; i människans världar (47–49) lika många slag av vilja som hon har höljen. Utan närmare angivande av vilket slag av vilja som avses, är det meningslöst att tala om någon särskild värld såsom ”*fokuserade viljans* värld”. En stråtrövare, som i timtal lurpassar bakom ett klippblock i vildmarken, stålsätter sig mot hetta och insekter och oavvänt spanar mot horisonten efter nästa resande att plundra, också en sådan visar prov på fokuserad vilja.

”Andlig vilja” är ett obestämt uttryck. Vanligen betyder ”ande” hos A.A.B. tredjetriaden, dess energi och medvetenhet. Men denna energi är oåtkomlig för människan också på högsta stadium, kausalstadiet, varför det är omöjligt att av lärjungarna kräva att göra mera bruk av dylik ”andlig vilja”. ”Rätt inriktning” är möjlig från och med högre emotionalstadiet, kulturstadiet.

Sidan 470

”det avgörande skedet i denna process uppnås först, när skillnaden mellan den integrerade och kraftfulla personligheten och själen är tydligt bestämd och insedd.”

Kommentar nr 76: Med den ”den integrerade och kraftfulla personligheten” menas här förstajaget på högre mentalstadiet, där monaden, centrad i det mentala, behärskar det emotionala, även det högre emotionala (fantasin), inte bara det lägre emotionala, som monaden kan göra på högre emotionalstadiet (kulturstadiet). Med ”själen” menas här kausalmedvetenheten.

Sidorna 470–471

”I lärjungens fall är den ① och visar ’vägen tvärs igenom’ eller den rakknivvassa vägen mellan motsatsparen, den väg som senare bildar antahkarana.”

Kommentar nr 77: ”Mellan motsatsparen” är en oriktig formulering. Det måste heta antingen ”mellan motsatserna” eller ”tvärs genom motsatsparen”.

Sidan 471

”I relativ mening och med avseende på mentalmedvetenheten finns insikten om dualitet endast i de tre världarna och på mentalplanet.”

Kommentar nr 78: ”I de tre världarna och på mentalplanet” = 47:4–49:7. Kausalvärlden räknas inte till ”de tre världarna”, vilket framgår av följande mening: ”När tredje initiationen genomgås, erfäres icke och finnes icke längre de lägre motsatsparens makt.” Genom tredje initiationen blir monaden nämligen kausaljag.

”En befriad medvetenhet och ett oinskränkt varsevara – oinskränkt vad gäller den invigde, då han rör sig inom planetlogos’ inflytelsesfär (ehuru icke oinskränkt vad gäller det större liv, som rör sig inom andra och ännu större, bestämda gränser) – både förstås och uttryckes. Inom den planetariska begränsningssfären rör sig den invigde fritt och vet ej av någon skranka i medvetenheten. Det är därför de planetariska och solsystemiska planens högre nivåer kallas formlösa.”

Kommentar nr 79: ”För kausalmedvetenheten finns i planethänseende (mänskliga världarna 47–49) intet avstånd och ingen förgången tid.” KOV 1.20.10

”Det är därför de planetariska och solsystemiska planens högre nivåer kallas formlösa.” Detta är en misslyckad formulering. Det är inte planet- och solsystemvärldarnas ”högre nivåer” – rätteligen högre molekylärlag och atomslaget – som kallas formlösa, utan dessa högre världar själva, närmare bestämt kausalvärlden och högre. (DVS 2.8.22)

”De studerande torde göra klokt i att begrunda byggandet av antahkarana såsom ett *utsträckande i medvetenheten*. Detta utsträckande är den första bestämda ansträngning individen gör på vägen för att införa det monadiska inflytandet med fullt varsevara och slutligen direkt.”

Kommentar nr 80: ”Det monadiska inflytandet” är tredjetriadens inflytande, alltså lägst 45:3-inflytande.” Det kan emellertid icke vara fråga om något fullt varsevara (awareness) om detta inflytande förrän hos det 46-jag, som kommit så långt i sin utveckling att det kan ändamålsenligt förbereda sig att bli ett 45-jag, därför kan sporadiskt uppehålla sig i tredjetriadens 45-atom. Kausaljaget och yngre 46-jaget kan inte skilja 45:1- och 46:1-inflytandena åt annat än med lärarens hjälp. Det är en svaghet i A.A.B.:s framställning att sällan göra klart för läsaren var gränserna går för vad som är möjligt för monaden i människoriket och därför vad som är möjligt för monaden först i femte naturriket. Vore allt möjligt för människomonaden, behövdes inga högre riken, övermänskliga riken, ingen övergång till dessa och ingen lärare att hjälpa monaden inför och vid övergången.

Sidorna 471–472

”När det individuella antahkarana framgångsrikt påbörjats och det finns om så blott en tunn tråd av levande energi, som förbinder den trefaldiga personligheten och den andliga triaden, blir inflödet av viljeenergi möjligt. På de tidiga stadierna kan detta bli högst farligt, när det inte balanseras av själens kärleksenergi. Av det trefaldiga antahkarana går bara en tråd genom egolotusen. De båda andra trådarna förbinder sig direkt med triaden och därifrån slutligen med monaden, källan till triadens liv.”

Kommentar nr 81: ”Den trefaldiga personligheten” = förstatriaden, ”(den andliga) triaden” = andratriaden, ”viljeenergi” – energi från tredjetriaden, ”själens kärleksenergi” = åtminstone 47:2-medvetenheten och dess enhetsvilja men också möjligen det lägre essentiala, 46:5-7, som monaden kan kontakta, när den är centrad i 47:2.

Av detta textavsnitt framgår att ”(den andliga) triaden” inte är detsamma som ”själen” och heller inte detsamma som ”egolotusen”.

Sidan 472

”Det är då den invigde ’står i havet av kärlek, och denna kärlek strömmar genom honom. Hans vilja är kärlek, och han kan tryggt arbeta, ty den gudomliga kärleken färgar all hans vilja, och han kan vist tjäna.’ Kärleken och intelligensen blir då viljans tjänare.”

Kommentar nr 82: Med ”havet av kärlek” eller ”gudomlig kärlek” menas här 46:5-7, som kausaljaget kan stå i kontakt med. ”Hans vilja är kärlek” betyder att dessa 46-energier förmedlas av 47:2, vilken kausalenergi blir kausaljagets högsta slag av vilja.

”Själsenergin och personlighetskraften bidrar till monadens erfarenhet i livstjänstens tre världar, och då är den inkarnerande andliga människans uppgift under långliga tider äntligen slutförd.”

Kommentar nr 83: ”Monadens erfarenhet i livstjänstens tre världar” – här menas med ”monaden” detsamma som monaden i hylozoikens mening. Också ”den inkarnerande andliga människan” avser pytagoreiska monaden.

”Först då framträder den gudomliga naturens *sanna dualism* och försvinner den illusoriska dualiteten. Då har man anden–materien, livet–formen. För detta är den sig utvecklande medvetenhetens trefaldiga erfarenhet blott förberedelse.”

Kommentar nr 84: Det bör stå ”dualitet” i stället för ”dualism” och ”dualism” i stället för ”dualitet”; A.A.B. har helt blandat samman dessa termer. Termen ”dualitet” brukas rätteligen om ett tvåfalds- eller motsatsförhållande som övervinnes, ”dualism” om ett dylikt som inte övervinnes. Alltså: Först då framträder den gudomliga naturens *sanna dualitet* och försvinner den illusoriska dualismen. Med ”anden–materien, livet–formen” menades förr dualiteten mellan det högsta i andratriaden, alltså 45:4, och det lägsta i förstatriaden, 49:1. Numera gäller emellertid: 45:1, det lägsta i tredjetriaden, och 49:1, det lägsta i förstatriaden. Det fulländade 45-jaget, femte gradens invigd, kan eliminera alla höljen i världarna 46–48 och behålla bara ett eterhölje av atommateria för verksamhet i fysiska världen. 45-höljet syntetiserar all lägre medvetenhet och energi.

Detta tema återupptas på sidorna 475, 483, 494 och 497.

Sidan 473

”förbinds monaden–själen–personligheten mer direkt än hittills varit möjligt.”

Kommentar nr 85: Här är ”(den andliga) triaden”, det vill säga andratriaden, borttappad igen.

”Det finns många fler lärjungar, som förbereds för tredje initiationen, och i denna ras, den tredje i sträng mening mänskliga, den ariska (varvid denna beteckning används i sin allmänna innebörd och inte sin missbrukade tyska bibetydelse), är personlighetens tre aspekter nu så mäktiga att deras magnetiska inflytande och skapande verkan gör byggandet av antahkarana till en enastående bedrift, som således förbinder och inrätar de tre aspekterna hos människan.”

Kommentar nr 86: ”Personlighetens tre aspekter” = förstatriadens tre enheter, 47:4, 48:1 och 49:1. ”De tre aspekterna hos människan = de tre triaderna.

Sidan 474

”Byggandet av antahkarana (som medvetet företas på lärjungaskapets väg) är en process, som man genomför under iakttagandet av vissa gamla och beprövade regler.”

Kommentar nr 87: På flera ställen påpekar A.A.B. att det medvetna eller verkliga byggandet av antahkarana börjar först på lärjungastadiet, det vill säga åtminstone mentalstadiet. Se kommentar nr 103!

Sidan 475

”3. Livstråden eller den egentliga sutratma är nära förbunden med dessa två. Man har då atma–buddhi–manas (det sistnämnda är verktyget för skapandet) fungerande till en viss grad medvetet hos aspiranten.”

Kommentar nr 88: Det är omöjligt att atma och buddhi, det vill säga 45- och 46-medvetenheten skulle kunna ”fungera till en viss grad medvetet hos aspiranten”, när först kausaljaget har någon grad av 46-medvetenhet men icke 45-medvetenhet. Om aspiranter, det vill säga människor som ännu inte undervisas av lärare tillhörande planethierarkin, skulle på egen hand kunna förvärva inte bara kausalmedvetenhet utan även 46- och 45-medvetenhet, så behövdes inte lärjungaskapet och inte lärare från hierarkin.

”Studering torde göra klokt i att lära att denna process att bygga antahkarana är ett av de medel, varmed människan, trefalden, blir en tvåfald. När uppgiften fullgjorts och antahkarana slutgiltigt byggts, så att en fullkomlig inrättning mellan monaden och dess uttryck på fysiska planet erhålles, förstöres själskroppen (kausalkroppen) fullständigt och slutgiltigt av monadens eld, när denna gjuts ned genom antahkarana. Det råder då fullständig ömsesidighet mellan monaden och den fullt medvetna *själen på fysiska planet*. Den ’gudomliga förmedlaren’ behövs inte längre. ’Guds son, vilken är intellektets son’, dör, ’förlåten i templet rämnar mitt itu uppifrån ned’, fjärde initiationen genomgås, och sedan kommer uppenbarelsen av fadern.”

Kommentar nr 89: ”Trefalden blir en tvåfald”, när monaden blir ett tredjejag och därmed kan undvara andratriaden men behålla förstatriaden för verksamhet i fysiska världen. Detta är möjligt först för det fulländade 45-jaget, femte gradens invigde.

Kausalhöljets upplösning däremot sker i samband med att monaden blir ett 46-jag, övergår till femte naturriket, som sagt genomgår fjärde initiationen, blir ett andrajag (andratriadjag) och därmed kan undvara förstatriaden men i vissa fall behåller den för fortsatt arbete i fysiska världen.

Det är alltså tydligt att A.A.B. här sammanblandat två helt olika processer, två helt olika utvecklingsstadier eller initiationer. Denna sammanblandning kommer av att hon inte höll isär kausalhöljet och andratriaden utan kallade båda ”själen” eller ”sonen”, varvid ”fadern” var tredjetriaden.

Denna sammanblandning återkommer på flera ställen i texten, till exempel på sidorna 476, 483 och 507 och tidigare i *The Rays and the Initiations*, på sidan 101.

Sidan 476

”Sonen har utfört sitt verk. Frälsarens eller förmedlarens uppgift har slutförts. Alla tings enhet är känd såsom ett faktum i medvetenheten, och människoanden kan med avsikt och förståelse säga: ’Jag och min fader äro ett.’

Kommentar nr 90: ”Jag och min fader äro ett” kan monaden säga först såsom fulländat tredjejag, 43-jag, men inte såsom 46-jag.

”Likväl är det ett och samma väsen, som deltar i och svarar för alla de differentierade aspekterna, stegen och stadierna – som experimenterar, erfar och medvetet uttrycker sig på vart och ett av dessa stadier eller levnadssätt fram till fjärde initiationen.”

Kommentar nr 91: ”Ett och samma väsen” är pytagoreiska monaden.

”Då viker själva medvetenheten för livet och förblir likväl sig själv.”

Kommentar nr 92: ”Medvetenheten” = medvetenhet i andratriaden; ”livet” = medvetenhet i tredjetriaden.

Sidan 478

”Två av trådarna fungerade. En fungerade inte alls. Bron byggdes *icke*.

3. I vår *nutida ariska ras* – nutida vad rasernas historia beträffar – kom den tredje tråden, den skapande tråden till aktivt uttryck och i aktivt bruk. Jag vill påminna er om att alla dessa trådar funnits alltsedan den mänskliga tillvarons begynnelse och alla dessa tre energiströmmar varit oupplösligt närvarande från den mänskliga medvetenhetens begynnelse. Men under större delen av den mänskliga historien ända fram till nutiden förblev människorna dem *icke* varse och använde dem alldeles omedvetet och fortsätter att använda dem.”

Kommentar nr 93: Motsägelse ligger i att först säga att ända fram till ariska rasens framträdande bara två av tre trådar fungerade och sedan säga att ”alla dessa tre energiströmmar varit oupplösligt närvarande från den mänskliga medvetenhetens begynnelse” och att människorna ”ända fram till nutiden ... använde dem alldeles omedvetet och fortsätter att använda dem.” Hur har människorna kunnat använda något – den skapande tråden – som inte fungerade?

”Detta medför mentalenhetens fulla aktivitet, integrerandet av personlighetens tre aspekter och det därav följande varsevarat hos det mentalas son eller själen.”

Kommentar nr 94: ”Mentalenhetens fulla aktivitet, integrerandet av personlighetens tre aspekter” betyder monadens förmåga att aktivera 47:4-medvetenheten och därmed kontrollera alla inkarnationshöljerna, emotionalhöljet direkt genom mentalen och eterhöljet genom emotionalen. Därav följer emellertid inte utan vidare ”varsevarat hos själen”, det vill säga kausalmedvetenhet. Det är två olika utvecklingsstadier det handlar om: högre mentalstadiet eller humanitetsstadiet och kausalstadiet eller idealitetsstadiet. Alltför ofta är det högre mentala (47:4,5) i opposition mot det kausala, och det finns högt utvecklade mentaljag som är alldeles oförstående inför allt ”högre”.

Sidan 479

”att ge er ett nästan åskådligt begrepp om den metod, varigenom människan nått det medvetna livets, den fulla självmedvetenhetens och det skapande uttryckets stadium.”

Kommentar nr 95: Människan i gemen har inte nått ”det medvetna livets, den fulla självmedvetenhetens och det skapande uttryckets stadium”. Det gör människan först såsom kausaljag.

”när människan befinner sig på det fasta korset”

Kommentar nr 96: Därmed menas att monaden är centrad och självmedveten i andratriaden.

”den lodräta linjen ’som når från himmelen till helvetet’.”

Kommentar nr 97: Från 46 till 49. Helvetet finns bara i fysiska världen, vilken också H.P.B. påpekade. Endast i det fysiska kan lidandet vara obotligt.

Sidan 480

”Ett fåtal – mycket få i jämförelse med den oräkneliga massan människor – använder resultaten av den trefaldiga energikonstruktionen inom sin egen medvetenhets aura och sitt inflytelseområde för att bygga, konstruera och bruka bron, som förbinder mentalplanets olika aspekter. Dessa tre aspekter *måste* de använda samtidigt och senare övervinna på sådant sätt att personligheten och egot försvinner och endast monaden och dess form på fysiska planet återstår.”

Kommentar nr 98: ”Mentalplanets ... tre aspekter” är förstatriadens mentalmolekyl (47:4), kausalhöljets centrum (47:3 och i synnerhet 47:2) och andratriadens mentalatom (47:1). Men andratriadens två högre enheter, essentialatomen (46:1) och superessentialmolekylen (45:4) har A.A.B. här slarvat bort. Utan dessa båda högre enheter kan monaden inte bli ett 46-jag och inte heller ett 45-jag.

”Det fysiska planet är en fullständig spegling av det mentala; de tre lägsta underplanen speglar de abstrakta underplanen, och de fyra eteriska underplanen speglar de fyra mentala konkreta planen.”

Kommentar nr 99: Att ”de tre lägsta underplanen” av ”det fysiska planet”, det vill säga de grovfysiska materielagen (49:5-7) skulle vara ”en fullständig spegling” av ”de abstrakta underplanen” av ”det mentala”, det vill säga kausalmaterien (47:1-3) är en sanning med stor modifikation. Det långa citatet ur *A Treatise on Cosmic Fire*, sidan 789, anför som argument för detta att kausalhöljet i likhet med grovfysiska organismen ej bildats direkt av någon triadenhet utan av en utifrån kommande kraft. Så långt stämmer visserligen analogin. Men där slutar den också. Livsbetingelserna för monaden i grovfysiska världen och i kausalvärlden, de i respektive världs materia möjliga medvetenhetsslagen etc. är så olika att ytterligare försök till analogier måste upphöra. Det torde räcka med påpekandet att grovfysiska världen är det obotliga lidandets värld och den enda av människans världar som förtjänar den beteckningen, medan däremot kausalvärlden är den enda av människans världar som är alldeles fri från lidande.

Sidan 481

”Jag har förut sagt er att astralkroppen är en illusion. Den befinns till sist vara icke existerande av den människa som nått den invigdes medvetenhet. När buddhi härskar, tynar den lägre psykiska naturen bort.”

Kommentar nr 100: Med ”astralkroppen” menas emotionalhöljet, med ”den lägre psykiska naturen” emotionalmedvetenheten, ”den invigdes medvetenhet” är kausalmedvetenheten, ”buddhi” det essentiala (46). Man måste, såsom Laurency, invända mot att kalla emotionalhöljet ”icke existerande” bara därför att dess medvetenhetsfunktioner hos kausaljaget är betydelselösa och icke längre gör sig gällande i den egna medvetenheten. Hylozoikens lära om tillvarons tre aspekter gör det omöjligt att tala om någon av kosmos 49 världar och dess materieförmer såsom icke existerande.

”När antahkarana byggts och mentalenheten trängts undan av manasiska permanenta atomen och kausalhöljet försvinner, då vet adepten att också det lägre intellektet, mental-kroppen, är en illusion och är för honom icke-existerande.”

Kommentar nr 101: ”Mentalenheten” är förstatriadens mentalmolekyl, ”manasiska permanenta atomen” är andratriadens mentalatom, adepten är 46-jaget. Liksom för kausaljaget emotionalhöljet är tomt och saknar all betydelse för den egna medvetenheten, gäller motsvarande för mentalhöljet hos 46-jaget: mentalhöljet gör intet motstånd mot monadens vilja, lyder lagen såsom monaden själv lyder lagen. Men lika litet som i fallet med emotionalhöljet är det berättigat att därför kalla mentalhöljet ”icke-existerande”.

Kommentar nr 102: ”Föränderliga korset”, ”fasta korset”, ”kardinala korset” är respektive förstatriaden, andratriaden och tredjetriaden.

Sidorna 481–482

”Den uppgift, som människan på alla sina utvecklingsstadier sysselsatt sig med, kan alltså sägas vara att överbrygga gapet mellan:

1. Det föränderliga korset och det fasta korset.
2. Mänskligheten och hierarkin.
3. Den lägre trefalden, personligheten, och den andliga triaden.
4. Monaden på sitt eget plan och den yttre, objektiva världen.

Detta gör hon genom en process av intention, visualisering, projektion, invokation och evokation, stabilisering och uppståndelse.”

Kommentar nr 103: Den process innefattande de sex stegen intention, visualisering etc. är

processen för byggandet av antahkarana, såsom A.A.B. framställer den. Att människan på "alla sina utvecklingsstadier" har sysselsatt sig med att bygga antahkarana är knappast riktigt. Även A.A.B. säger på flera ställen att detta blir möjligt först när människan har sin medvetenhets fokus i mentalhöljet, alltså står på mentalstadiet. Till exempel säger hon detta:

"Låt mig till att börja med försäkra er att det verkliga byggandet av antahkarana sker först när lärjungen börjar vara avgjort fokuserad på mentala nivåer och hans mentalmedvetenhet således fungerar intelligent och medvetet." Sidan 446

"Det jag söker framhålla är att det är först när aspiranten bestämt fattar posten på mentalplanet och i allt ökande mån håller sitt 'varsevaras fokus' där, som det blir möjligt för honom att göra verkligt framsteg i arbetet med att bygga den gudomliga bron, arbetet med invokation och upprättandet av en medveten förbindelse mellan triaden, själen och personligheten. Det tidsskede, som omfattas av det medvetna byggandet av antahkarana, är det som sträcker sig från provlärjungaskapets slutstadier till tredje initiationen." Sidan 462

"Arbetet med att bygga antahkarana är först och främst en aktivitet av personligheten, som därvid får hjälp av själen. ... Detta blir i verklig mening möjligt först, när livsfokus är i mentalvehikeln och huvudet liksom när hjärtat blir aktivt." Sidan 468

"Byggandet av antahkarana (som medvetet företas på lärjungaskapets väg) är en process, som man genomför under iakttagandet av vissa gamla och beprövade regler." Sidan 474

"Denna bro måste byggas av den aspirant som är fokuserad på mentalplanet, eftersom det är mental substans (i tre grader) som måste användas och det mentala tre aspekter – den manasiska permanenta atomen, det mentala son eller egot och den mentala enheten – alla deltar i processen." Sidan 475

Sidan 482

"Det är väsentligt att den studerande noterar två saker. Den ena är att hela denna undervisning skall visa sig gagnlös, såvida han inte håller i minnet att det som vi här ägnar oss åt är *energi* och energi som måste brukas vetenskapligt. Den andra är att han måste minnas att vi sysslar med en teknik och en process, som är beroende av *den skapande fantasins* bruk."

Kommentar nr 104: Här talas det som om hela processen handlade bara om energiaspekten och materiaspekten. Icke ett ord om medvetenhetsaspekten, självmedvetenheten, själv-erinnringen.

Sidan 483

"Detta gäller för den verksamhet en sollogos, en planetlogos och en människa utför – de enda medvetna skaparna i världsalltet."

Kommentar nr 105: Detta uttalande är riktigt, bara om man förstår "sollogos" såsom solsystemiska kollektivväsendet, "planetlogos" såsom planetariska kollektivväsendet och "världsalltet" såsom solsystemet. Men om man fattar "sollogos" eller "planetlogos" såsom en enda individ, får man vilse. Likaså om man begränsar "världsalltet" till vårt solsystem. A.A.B. synes ha haft ganska dimmiga begrepp om den kosmiska organisationen.

"Detta kan lärjungen svagt ana, när också han (efter tredje initiationen) måste lära sig att fungera såsom en dualitet – monaden (anden) och formen (materien) – i direkt kontakt med medvetenhetsaspekten, varvid den förmedlande själen uppgått i båda dessa två aspekter av gudomligt uttryck men inte själv fungerar såsom en faktor emellan dessa båda."

Kommentar nr 106: Med "monaden (anden)" avses tredjetriaden, med "formen (materien)" förstatriaden och med "den förmedlande själen" andratriaden. Såsom sades ovan (i Kommentaren nr 89), är det först såsom tredjejag, som monaden kan på detta sätt undvara andratriaden, inte genast efter tredje initiationen, såsom kausaljag, utan först efter femte initiationen, såsom fulländat 45-jag.

”Första steget mot att åstadkomma denna dualism är att bygga antahkarana, och detta företas *medvetet* först, när lärjungen bereder sig för andra initiationen.”

Kommentar nr 107: ”Dualism” skall ersättas med ”dualitet”. Andra initiationen betyder att monaden nått åtminstone högre mentalstadiet, humanitetsstadiet. Att det medvetna arbetet med att bygga antahkarana börjar först på lärjungastadiet, således åtminstone mentalstadiet, uttalar A.A.B. på flera ställen (sidorna 446, 462, 468, 474, 475 och här), se Kommentar nr 103!

Sidan 484

”Därunder inleder emellertid den tredje gudomliga aspekten – den verksamme skaparen – sitt arbete.”

Kommentar nr 108: Det talas mycket i denna text om skapande verksamhet, såsom skapande förmåga, skapande fantasi, skapande arbete etc. Därmed avses mental självverksamhet av något slag. Den väsentliga skillnaden, som måste inses och upprätthållas, mellan olika slag av dylik mental självverksamhet avser alstrens verklighetsinnehåll, sanningshalt. Mentalmedvetenhetens förmåga att formulera kausalideer, verklighetsideer, i begrepp som mentalmedvetenheten kan begripa innehar därvid första rangen. Denna förmåga börjar utvecklas på högre mentalstadiet och fulländas på kausalstadiet. Processen går i först 47:3 → 47:5, senare 47:2 → 47:4 → 47:5. Skapande fantasin däremot, som A.A.B. framhåller så starkt, tillhör emotionalstadiet. Dess alster är till 99 procent illusoriska och fiktiva, verklighetshalten således 1 procent.

Sidan 485

”På grund av hans fasta inriktning kommer det han bygger att ’röra sig uppåt mot livets centrum’ och inte ’nedåt mot medvetenhetens centrum eller där ljuset framträder’.”

Kommentar nr 109: ”Livets centrum” = tredjetriaden, ”medvetenhetens centrum” = andratriaden, ”där ljuset framträder” = förstatriaden. Emellertid kan ingen monad, som fortfarande befinner sig i människoriket, bygga något dylikt, som alltså är högre än andratriaden. Dylikt arbete kan monaden företaga sig först såsom äldre andrajag, i förberedelsen för övergången till tredjetriaden, för femte initiationen.

Kommentar nr 110: ”Meningens värld” = mentalvärlden (utom kausalvärlden).

Sidan 486

”Dessa ord avser en byggnadsteknik eller en process för handhavande av energi som upprättar en förbindelse mellan monaden och en människa, som strävar efter fullständig frigörelse och vandrar lärjungaskapets och initiationernas väg.”

Kommentar nr 111: Här finns icke något omnämnande av medvetenhetsaspekten. Byggnadsteknik avser huvudsakligen materieaspekten och handhavande av energi rörelseaspekten, kraftaspekten. Ändock är medvetenhetsaspekten den centrala i byggandet av antahkarana åtminstone avseende den del som monaden bygger i människoriket, den del som sätter monaden i stånd att övergå från förstatriaden till andratriaden.

”när ett tillräckligt antal av människosläktets medlemmar ... är i tilltagande grad själsmédvetna och icke bara självmedvetna.”

Kommentar nr 112: ”Själsmédvetna” = kausalt medvetna (47:1-3). Självmedvetenheten är en av ”själsmédvetenhetens” eller kausalmedvetenhetens yttringar. Annorlunda uttryckt: ju oftare och ju intensivare och djupare mänskliga individen är självmedveten, desto mer fortskrider han i kausalmedvetenhetens erövring. Kausalmedvetenhetens fullständiga förvärv medför konstant självmedvetenhet. Korollariet till det sagda är att ingen medvetenhet lägre än den kausala – icke ens högsta mentala (47:4) – kan medföra självmedvetenhet. Självmedvetenhetens materiella

grund är kausalhöljet eller, annorlunda uttryckt, det är tack vare sitt kausalhölje, Augoeides' gåva, som människomonaden kan vara självmedveten. I verkligheten bortfaller således skillnaden mellan självmedvetenhet och "själmedvetenhet", i varje fall i effektiv mening avseende förvärvets tidiga stadier, som ju är viktigast för aspiranter och yngre lärjungar.

Sidorna 486–487

"1. *Intention*. Därmed menas inte ett mentalt beslut, en önskan eller föresats. ... inför den senare visualiserings- och projiceringsprocessen."

Kommentar nr 113: Ingenstans i texten står att vad det i själva verket handlar om är riktad uppmärksamhet med samtidig självmedvetenhet.

Riktad uppmärksamhet betyder av monaden riktad uppmärksamhet. Riktad uppmärksamhet kan inte förekomma utan ansträngning, dvs monadens egen vilja gjord gällande mot höljenas automatiska och mekaniska reaktioner, monadens energi gentemot höljenas energier, "vilja mot vilja". Dylig riktad uppmärksamhet kan förekomma med eller utan självmedvetenhet. När den förekommer med självmedvetenhet, är den av betydligt högre kvalitet. Självmedvetenhet kan inte förekomma utan riktad uppmärksamhet.

Sjätte leden i Buddhas ädla åttaledade väg kallas "rätt ansträngning". Därmed menas riktad uppmärksamhet.

Sjunde leden i Buddhas ädla åttaledade väg kallas "rätt erinring". Därmed menas själv-erinring. Denna är avsiktligt framkallad självmedvetenhet.

Sidan 487

"a. Att åstadkomma rätt inriktning, och detta måste göras i två steg: först mot själen såsom en aspekt av den byggande energin och sedan mot triaden."

Kommentar nr 114: Här göres tydlig skillnad mellan "själen" och "triaden". "Själen" betyder här kausalhöljet, "triaden" andratriaden.

"b. Att mentalt förstå den uppgift som skall utföras. Detta innebär att intellektet brukas på två sätt: mottaglighet för intryck från buddhi eller intuitionen och en akt av skapande fantasi."

Kommentar nr 115: Med "intellektet" (engelska: the mind) menar A.A.B. dels det kausala (47:1-3), dels det mentala (47:4-7). Emellertid kan det inte vara ett och samma intellekt som brukas på de två nämnda sätten, ty det blotta mentala är inte mottagligt för intryck från det essentiala ("buddhi"), utan först det kausala (47:2) är mottagligt för dylika. Det kausala ägnar sig emellertid inte åt skapande fantasi, utan endast det mentala gör det, och av detta bara de två lägre slagen (47:6 och 47:7); de två högre slagen av mentalmedvetenhet (47:4 och 47:5) är ointresserade av fantasins alster, emedan de är i ökande grad mottagliga för intryck från det kausala med dess verklighetsideer. Den citerade texten avser alltså med "intellektet" dels 47:2, dels 47:6,7. Man saknar därför i texten redogörelse för bruket av 47:3-5, aktiveringen av det kausala genom det högre mentala.

Sidan 488

"När detta genomförts, skall en tidigare icke existerande brännpunkt av mental energi befinnas vara närvarande, det mentala hållas stadigt i ljuset och även råda inrättning av en mottaglig, uppmärksam personlighet och en själ orienterad mot personligheten och i ett tillstånd av ständig, riktad förnimmelse. Jag vill påminna er om att själen (när den lever sitt eget liv på sin egen nivå av varsevara) inte alltid är ständigt varse sin skugga, personligheten, i de tre världarna. När antahkarana bygges, *måste* detta varsevara vara närvarande jämte personlighetens intention."

Kommentar nr 116: Här saknas alldeles förståelsen för att det är monaden, som måste utföra denna inrättning. I stället beskrivs en process av "själ" och "personlighet", som om dessa vore de

handlande individerna, ”personligheten” rentav bara såsom en ”skugga” av ”själen”, som om denna vore den verkliga individen. Det bestående, odödliga jaget lyser med sin frånvaro.

”genom att anlita fantasin och dess förmågor sådana de finns på hans astral- eller känslighetsvehikels högsta nivå. Detta har inte med emotionerna att göra. Fantasin är som ni vet intuitionens lägsta aspekt, och detta faktum måste alltid ihågkommas. Känsligheten såsom ett uttryck för astralkroppen är den buddhiska känslighetens motsatta pol. Lärjungen har renat och förfinat sina fantasiförmågor, så att de nu svarar på intryck från den buddhiska principen eller intuitiva förnimmelsen – förnimmelse skild från synen eller någon registrerad möjlig syn.”

Kommentar nr 117: ”Astral- eller känslighetsvehikelns högsta nivå” är emotionalhöljets högsta molekylarslag, 48:2. Intuition är essentialmedvetenhet, 46-medvetenhet. Men 48:2 kan inte uppfatta 46. Det är felaktigt säga att 48:2 inte skulle ha något med emotionerna att göra; alla medvetenhetsfunktioner tillhörande 48 är till naturen emotioner. Fantasi är ej intuition eller ens en ”aspekt” av denna. En aspekt av något är en oskiljaktig sida av detta, en sida som detta något inte kan existera förutan, liksom var och en av de tre sidorna hos en triangel. Men den fullt aktiverade 46-medvetenheten – såsom hos 46-jaget – existerar utan 48, behöver inte 48, behöver inte ens 47:4-7.

Sidan 488–489

”I den mån astralvehikeln förmår svara på det buddhiska intrycket, blir ’ritningarna’ för byggandet av antahkarana och visualiserandet av ljusets bro i all sin skönhet och fullständighet riktiga.”

”Den skapande fantasin är till sin natur en aktiv energi, som dras upp i ett förhållande till spänningpunkten, där den då åstadkommer effekter i mentalsubstansen. Spänningen ökas därigenom, och ju mäktigare och klarare visualiseringsprocessen blir, desto skönare och starkare blir bron.”

Kommentar nr 118: Skön, fullständig och stark, kanske. Men sanningsinnehållet eller verklighetsvärdet då? Vad skiljer en dylik skön, fullständig och stark bro från en vilken skön, fullständig och stark men osann (med verkligheten icke överensstämmande) fantasiskapelse som helst? Sanningen (verklighetsideerna) och självmedvetenheten kan av intet ersättas.

Sidan 490

”Följaktligen har man i detta skede:

Det buddhiska intryckets aktivitet.

Mentalvehikelns spänning när den håller den erforderliga energin–substansen vid projek-tionspunkten.

Astralkroppens fantasiprocesser.”

Kommentar nr 119: Men monaden, kausalhöljet och kausalmedvetenheten nämnes icke. Är det därför att de icke deltar i processen? Emellertid måste dessa tre deltaga, ty monaden är både processens drivande faktor och dess främsta förmånstagare, och det handlar om monadens medvetenhets- och viljeutveckling enligt lagen om självaktivering.

”mellan dessa motsatspar”

Kommentar nr 120: Det bör stå antingen ”mellan dessa motsatser” eller ”tvärs igenom detta motsatspar”.

”Många aspiranter når detta särskilda stadium och – efter att ha utvecklat en verklig visualiseringsförmåga och således med dess hjälp byggt den önskade formen och organiserat den substans som skall användas i denna senare fas av byggnadsprocessen – finner sig ur stånd att gå vidare. Vad är då felet? Huvudsakligen en oförmåga att använda viljan i projektionsprocessen.”

Kommentar nr 121: Eftersom visualiseringsförmågan är skapande fantasi, emotional-mental förmåga, är det den bygger en begärsform, en emotional-mental form, inte en mental-kausal. Men antahkarana är förbindelsen mellan mental och kausal materia, medvetenhet och vilja, inte någon dylik mellan emotional och mental materia, medvetenhet och vilja. Visualiseringsförmågan bygger alltså på orätt ställe, av orätt slags materia, medvetenhet och vilja.

Sidan 491

”han projicerar nu en linje mot monaden.”

Kommentar nr 122: ”Monaden” betyder tredjetriaden. Andratriaden är utelämnad, vilket beror på att A.A.B. fallit offer för sin egen termsammanblandning, enligt vilken kausalhöljet och andratriaden båda kallas ”själen”. ”Själen” är nämnd alldeles före det här anförda men betyder där kausalhöljet: ”Lärjungen är fokuserad i det centrum, han byggt på mentalplanet, och sätter alla sina resurser (den trefaldiga personlighetens och själens förenade) i verket;”

”’Förlåten i templet’ rämnar uppifrån ner – den förlåt som skilde förgården (personlighetslivet) från helgedomen (själen) och från det allraheligaste (monaden) i Jerusalems tempel.”

Kommentar nr 123: ”Personlighetslivet” = förstatriaden, ”själen” = andratriaden, ”monaden” = tredjetriaden. För övrigt är den bibliska liknelsen misslyckad, eftersom förlåten i templet inte skilde templets nämnda tre delar på det angivna sättet, utan skilde det allraheligaste från både helgedomen och förgården.

”För att åstadkomma den erforderliga projiceringen av de hopade energierna, vilka organiserats genom den skapande fantasin och drivits till en punkt av yttersta spänning genom fokuseringen av mentalimpulsen (en aspekt av viljan), tar lärjungen således sin själs resurser till hjälp, vilka finns lagrade i det som tekniskt kallas ’ädelstenen i lotusblomman’. Detta är monadens förankring – ett faktum som inte får glömmas. De aspekter av själen, som vi kallar kunskap, kärlek och offervilja och som är uttryck för kausalkroppen, är bara verkningar av denna utstrålning från monaden.”

Kommentar nr 124: ”Sin själs resurser” = sitt kausalhöljes resurser, ”ädelstenen i lotusblomman” = kausalhöljets innersta centrum, ”monadens förankring” = tredjetriadens förankring.

Det är felaktigt påstå att de egenskaper och förmågor av bestående värde, som finns samlade i kausalhöljets tredelade centrum (”kunskap, kärlek och offervilja”), bara skulle vara verkningar av tredjetriadens utstrålning. De är i själva verket kvintessensen av monadens bearbetade erfarenheter under tusentals inkarnationer i människoriket; de är själva grunden till att monadens inkarnationer i människoriket är nödvändiga. Om de vore blotta utstrålingar från en preexistent tredjetriad, vore ju monadens inkarnationer utan mening. Denna blunder av A.A.B. är en logisk konsekvens av hennes okunnighet om monaden såsom uratomen-jaget och kausalhöljets centra såsom produkter av monadens medvetenhetsevolution i människoriket.

Sidan 492

”Innan bron i sanning kan byggas och ’skjutas fram på den uppåtgående vägen och skänka pilgrimens trötta fötter en trygg färd’ (såsom *Den gamla kommentaren* uttrycker det), måste lärjungen således börja reagera till gensvar på den slutna knoppen eller ädelstenen i den öppnade lotusblommans mitt. Detta gör han, när offerviljans kronblad i egots lotus styr i hans liv, när hans kunskap förvandlas till visdom och hans kärlek till helheten växer; när till dessa läggs ’förmågan att försaka’.”

Kommentar nr 125: ”Egots lotus” = kausalhöljets centrum.

”Detta gör han, när offerviljans kronblad i egots lotus styr i hans liv,” är ett felaktigt sätt att framställa förhållandet. Offerviljans kronblad är kausalviljans särskilda organ, som endast

kausaljaget kan använda, ty först kausaljaget kan bruka kausalviljan. Men då är monaden självmedveten i denna del av kausalhöljets centrum. Det är med andra ord monaden själv, som styr sitt liv i de mänskliga världarna genom kausalhöljets viljecentrum. Det absurda i ut-sagan ”detta gör han, när offerviljans kronblad i egots lotus styr i hans liv” torde framgå efter reflektion över frågan om vad som är det medvetna och styrande väsendet i detta: är det monaden själv eller är det kausalhöljets centrum?

”Offerviljan är tekniskt betraktad uppnåendet av ett tillstånd av sällhet och extas, eftersom den är förverkligandet av ytterligare en gudomlig aspekt, dittills dold av både själen och personligheten.”

Kommentar nr 126: ”ytterligare en gudomlig aspekt” = energin från andratriadens 45:4-molekyl.

Sidorna 492–493

”När lärjungen vunnit erfarenhetens frukt, som är kunskap, och lär sig att förvandla den till visdom, när hans mål är att sant och verkligen leva, och när viljan till det goda är kronan på målet för hans dagliga liv, då kan han börja frammana viljan. Detta gör förbindelsen mellan det lägre och det högre mentala, mellan ande och materia och mellan monad och personlighet till ett avgjort och existerande faktum. Tvåfalden ersätter då trefalden, och kraften i den centrala kärnan av egots vehikel förstör – vid fjärde initiationen – de tre omgivande uttrycken. Dessa försvinner och då har kausalkroppens så kallade förstörelse ägt rum. Detta är den sanna ’andra döden’ – formens fullständiga död.”

Kommentar nr 127: ”Ande och materia”, ”monad och personlighet” = tredjetriaden och förstatriaden; ”centrala kärnan av egots vehikel” = kausalhöljets innersta centrum; ”de tre omgivande uttrycken” = de tre övriga kausalcentren (kunskapens, enhetens och viljans centra). ”Tvåfalden ersätter då trefalden” betyder att andratriaden kan undvaras, sedan monaden centrat sig i tredjetriaden och blivit tredjejag. Men liksom på flera andra ställen blandar A.A.B. här samman denna process, detta stadium i monadens expansion, med den process som gör monaden till 46-jag, det stadium där monaden efter kausalhöljets upplösning centrar sig i andratriadens 46-atom. Detta stadium, monaden såsom 46-jag, är i själva verket raka motsatsen till andratriadens undvarande.

Så mycket är riktigt att monaden på detta stadium, enhetsstadiet, 46-jagets stadium, mer bestämt och med klarare medvetenhet än tidigare närmar sig tredjetriaden, dess medvetenhet och vilja. Men 46-medvetenheten och 46-viljan förblir på detta stadium de allt dominerande.

Det är en återkommande visad svaghet i A.A.B.:s framställning att hon i tanken flyger från första yttringarna av något, i detta fall förvärvet av tredjejagets medvetenhet och vilja, till processens fullbordan och slutliga resultat utan att synas ha klart för sig att flera stadier och vanligen även flera inkarnationer kommer däremellan.

Sidan 494

”Resultatet blir att den kraft han utvecklat och dess inflytelsesfär nu är tillräckligt starka för att framkalla ett gensvar från den andliga triaden. Det sker sedan en rörelse mot den aspekt av antahkarana, byggd av lärjungen, längs vilken själens och kroppens liv kan färdas. Fadern (monaden), verkande genom tråden, går nu ut att möta sonen (själen, berikad genom erfarenheten av personlighetens liv i de tre världarna), och från de högre nivåerna utsänds en linje av gensvarande energiprojicering, som till sist når kontakt med den lägre projiceringen. Sålunda byggs antahkarana.”

Kommentar nr 128: ”Själens och kroppens liv” kan inte vara något annat än monaden, ”fadern (monaden)” är Protogonos, ”sonen (själen)” är kausalhöljet, ”erfarenheten av personlighetens liv i de tre världarna” är människomonadens under inkarnationerna samlade erfaren-

het i världarna 47:4–49:7, ”den lägre projiceringen” är förstatriaden. Här är Augoeides lämnad utanför, eftersom A.A.B. sammanblandar honom med kausalhöljet (”själen, sonen”), och ”själen” kan här inte avse Augoeides, ty det sägs uttryckligen att den är ”berikad genom erfarenheten av personlighetens liv i de tre världarna”, och detta är riktigt om kausalhöljet men aldrig om Augoeides, eftersom han är ett fulländat 46-jag och således inget har att lära av erfarenhet i världarna 47–49. Utelämnandet av Augoeides är ett allvarligt misstag, eftersom hans medverkan i processen är nödvändig ända fram till dess människomonaden blir 46-jag.

”Detta är inte en kontakt mellan själen och personligheten (den genomsnittlige aspirantens mål), utan en kontakt mellan själens och personlighetens förenade energi och monadens energi, verkande genom den andliga triaden.”

Kommentar nr 129: Här gör A.A.B. tydligen skillnad mellan ”själen” och ”den andliga triaden” det vill säga mellan kausalhöljet och andratriaden.

Sidan 495

”Bron har nu byggts. Smala och tunna må dess strängar vara i begynnelsen, men tiden och den aktiva förståelsen spinner sakta tråd efter tråd, tills bron står färdig, stadig och stark och är i stånd att brukas. Den måste nödvändigtvis brukas, ty det finns nu inget annat medium för umgänge mellan den invigde och den som han nu vet vara han själv. Han uppstiger i full medvetenhet in i det monadiska livets sfär, han uppstår ur personlighetens livets mörka grotta i gudomlighetens strålande ljus, han är inte längre bara en del av mänskligheten och en medlem även av hierarkin, utan han tillhör också det stora sällskap av dem vilkas vilja är medvetet gudomlig och vilka är planens väktare. De svarar på intryck från Shamballa och står under hierarkins chefs ledning.”

Kommentar nr 130: ”Det monadiska livets sfär” avser tredjetriaden (43:4–45:1). Att ”uppstiga i full medvetenhet in i monadiska livets sfär” betyder således att bli åtminstone ett fulländat 45-jag. Här har A.A.B. återigen hoppat över flera mellanliggande stadier, ty efter att ha varit ett mentaljag, som är det slags jag som först på allvar kan börja bygga antahkarana, måste monaden först bli ett kausaljag, sedan lämna fjärde naturriket och bli ett 46-jag och därefter ett lägre 45-jag, innan den kan övergå till tredjetriaden och bli ett fulländat 45-jag. Sedan kan man diskutera vad ”full medvetenhet i monadiska livets sfär” skall anses betyda, ty icke ens 45-jaget har full medvetenhet i tredjetriaden, utan för monaden såsom 45-jag återstår att erövra självmedvetenhet i såväl 44-atomen som 43:4-molekylen.

Sidan 497

”Det jag nu skall säga är av generaliserande art. Jag vill ange, såvitt möjligt (varvid jag ber er minnas att alla generaliseringar är i grund och botten riktiga men i enskildheter felaktiga), den punkt där mänskligheten står med avseende på antahkarana. Man skulle kunna säga att den normala evolutionens hela mål är att föra mänskligheten till den punkt, där en direkt kontaktlinje upprättas mellan personligheten och den andliga triaden via själen – eller snarare genom användandet av själsmedvetenheten för uppnåendet av detta varsevara. Detta fullbordas vid den tredje initiationen.”

Kommentar nr 131: Här är ”personligheten” förstatriaden, ”andliga triaden” andratriaden och ”själen” kausalhöljet. Monaden-jaget omnämnes som vanligt ej, men uttrycket ”genom användandet av själsmedvetenheten för uppnåendet av detta varsevara” måste hylozoiskt sett betyda att människomonaden uppnår detta genom självmedveten kausalmedvetenhet, självbestämd aktivitet i kausalhöljet, genom kausalhöljets kunskaps- och enhetscentra. Förmåga av dylik medvetenhet och aktivitet är för mänskligheten såsom helhet ett mycket avlagset mål. Först om c:a tio miljoner år beräknas c:a 60 procent den dåvarande mänskligheten, huvudsakligen bestående av sju rotrasens individer, ha nått upp till aktiv kausalmedvetenhet.

Sidan 497–498

”Jag vill påminna er om att det i förhållandet mellan personligheten och själen finns en analogi med förhållandet mellan triaden och monaden. Detta är en analogi, som väsentligen är fullständig, från medvetenhetens synpunkt men inte från formens synpunkt betraktad. Vad som slutligen sker på det sista utvecklingsstadiet är att den förenade personligheten och själen fullständigt sammansmälter med den förenade monaden och andliga triaden. Först när detta verkligen genomförts, frigöres fullständigt de liv, som är involverade i vårt solsystem, från all formens kontroll.”

Kommentar nr 132: Här är ”personligheten” förstatriaden, ”själen” kausalhöljet, ”triaden” eller ”andliga triaden” andratriaden, ”monaden” tredjetriaden. Talet om att förstatriaden skulle ”förenas” med kausalhöljet eller i förenat skick ”fullständigt sammansmälta” med andra-triaden och tredjetriaden, redan förenade, är missvisande. I verkligheten handlar det icke om jämbördiga parter, som sammansmälter eller förenas utan tvärtom om högre och lägre parter – högre och lägre triader – och om att de lägre fullständigt inrätas med de högre, det vill säga underordnas de högre, fås att lyda dessa och styras av dem, så att dessa lägre blir helt utan ”egen vilja”, blott lydiga redskap för de högre och genomsläpp för dessas allt mäktigare energier. Dessa energier är givetvis inte någon dylik högre triads egna energier utan den genom triaden aktiva monadens viljeenergier.

Sidan 498

”1. Att genom inrättning åstadkomma själens och kroppens förening.”

Kommentar nr 133. Här betyder ”själen” andratriaden och ”kroppen” förstatriaden.

”Tonvikten har lagts på renandet, på behovet av att utveckla kristuslivet, på den mystiska visionen och på filosofi.”

Kommentar nr 134: ”Renandet” = utbytet av lägre molekyllarlag i emotionalhöljet (48:5-7) mot högre (48:2-4), ”utveckla kristuslivet” = ökning av mottagligheten för essentiala (46) inflytanden. Dessa strävanden är tillsammans med den mystiska visionen och ”filosofi”, det vill säga princip tänkande (47:6), kännetecknande för högre emotionalstadiet, kulturstadiet, men inte för högre mentalstadiet, humanitetsstadiet. De utmärkte äldre tiders lärjungaskap.

”Att jag nu lämnar uppgifter om det som tidigare betraktades såsom en del av det förberedande arbetet inför tredje initiationen beror på att släktet nu står vid den punkt i utvecklingen som berättigar en fullständig ändring i närmandet till det gudomliga såsom hierarkin under visar i detta.”

”Släktet *såsom helhet* står nu vid själva ingången till lärjungaskapets väg.”

Kommentar nr 135: Mänskligheten såsom helhet eller ens till majoriteten kan ingalunda sägas stå i närheten av lärjungaskapet. Lärjungaskapet är för individer, som nått åtminstone högre mentalstadiet, humanitetsstadiet. Majoriteten av nu inkarnerade mänskligheten har inte ens nått högre emotionalstadiet, kulturstadiet.

Sidan 499

”Mänskligheten står således som helhet beredd för en allmän inrättningsprocess, och detta är den *andliga* orsak som låg till grund för världskriget.”

Kommentar nr 136: Inrätningen är lägst det mentals kontroll av det emotionala. Denna börjar visserligen på kulturstadiet i och med att individen önskar övervinna sin lägre, repellerande emotionalitet. Men i vidare mening blir kontrollen av det emotionala genom det mentala möjlig först på högre mentalstadiet, humanitetsstadiet. Endast en minoritet av mänskligheten, c:a 15 procent har nått kulturstadiet, och en ännu mindre minoritet humanitetsstadiet. Det är alltså knappast fallet att mänskligheten såsom helhet skulle vara i stånd till en dylik inrättning.

”smärtans pisksnärt måste väcka den sömniga själen till utsökt liv”

Kommentar nr 137: ”Själen” här är snarare förstajaget, vars medvetenhet syntetiseras av triadhöljets medvetenhet, ”personligheten”.

”Sålunda pekar den profetiskt mot den ariska rasens slut – inte slut i betydelsen av fullbordan utan avslutningen av en cykel av mental fulländning såsom förberedelse för en cykel, vari det mentala kommer att rätt användas såsom ett redskap för inrättning, sedan såsom själens sökarljus och såsom det medel, varmed personligheten styres.”

Kommentar nr 138: Här står ”mental” huvudsakligen för det högsta mentala, 47:4. Jämför denna utsaga med vad som sägs tidigare i *The Rays and the Initiations*, på sidan 6:

”Utvecklandet av den mentala kontrollens förmåga, så att tänkaren griper tag om och håller stadigt i de mentala processerna och lär sig betrakta intellektet såsom uttolkaren av medvetenhetstillstånden, såsom överföraren av egots avsikt till den fysiska hjärnan och såsom det fönster, varigenom egot, den verkliga människan, skådar ut över vida och (för flertalet) okända kunskapsområden.” (”Tänkaren” = monaden) Jämför detta med vad Laurency säger i *Livskunskap Två* 7.15.17

Givetvis ligger detta långt inne i framtiden.

”I de långsamma evolutionsprocesserna är för flertalet nästa steg framåt själens och formens inrättning, så att det kan ske en förening i medvetenheten efter en mental uppskattning av kristusprincipen och dess djupa uttryck i släktets liv.”

Kommentar nr 139: ”Själens och formens inrättning” = förstajagets inrättning med det kausala eller med det begynnande andrajaget. Kristusprincipen = 46-medvetenheten. Också detta ligger långt inne i framtiden, när sjätte rotrasen dominerar världen.

Sidorna 500–501

Aspiranten eller provlärjungen skall ”upptäcka att kontaktvägen mellan själen och hjärnan via det mentala öppnats och att han bemästrat första stadiet i den erforderliga inrättningsprocessen.”

Kommentar nr 140: Här är ”själen” = kausalhöljet (47:2,3), ”det mentala” = 47:4,5, ”hjärnan” = eterhöljets hjäss- och panncentra.

Sidan 501

”Deras avsikt är en enda, och de måste alla nå samma mått av spänning och förberedelse för byggandet av bron genom att samla den erforderliga energin ur två källor – personligheten och själen.”

Kommentar nr 141: ”Personligheten” = förstatriaden och triadhöljet (inkarnerande delen av kausalhöljet), ”själen” = kausalhöljet.

Sidan 502

”Det måste dock göras på ett eller annat sätt, ty bruket av den visuella fantasin är en väsentlig faktor i byggnadsprocessen och ett av de viktigare medlen för fokusering före projicering.”

Kommentar nr 142: Detta påstående är ett av A.A.B.:s allvarligare misstag i hennes redogörelse för vetenskapen om antahkarana. I själva verket är emotional-mentala fantasin inte alls någon väsentlig faktor i byggnadsprocessen. Väsentliga faktorer är däremot esoterisk kunskap, mottaglighet för och förståelse av verklighetsideer (kausallideer) och självmedvetenhet. Skapande fantasi brukas bara på mentalstadiets lägre nivåer men inte heller där i arbetet med att bygga antahkarana.

”a. Han är varse sig själv, personlighet och själ, såsom upptagen med brobyggandets process. Han förlorar icke för en sekund sin förnimmelse av medveten identitet.”

Kommentar nr 143: Lärjungens självmedvetenhet är icke-identitet med vare sig ”personligheten” (= förstatriadens tre medvetenhetsslag och lägsta kausala medvetenhetsslaget, 47:3–49:7) eller ”själen” (medvetenheten i kausalhöljets enhetscentrum, 47:2), utan själva monad-medvetenheten, som på detta stadium måste kunna vara icke-identifierad med både ”personligheten” och ”själen” för att kunna uppfatta lägsta slaget av essentialmedvetenhet (46:7), vilket i själva verket är en förutsättning för att bli ett om så bara begynnande kausaljag. För att sammanfatta: monadens självidentitet är medveten icke-identifiering med något som helst hölje, vare sig detta hör till förstatriaden (”personligheten”) eller andratriaden (”själen”).

”det lägre, konkreta mentala”

Kommentar nr 144: På detta stadium måste det vara minst 47:5 men helst 47:4.

”Han är varse så mycket av sin strålenergis medvetenhet som kan ingå i hans varsevara; detta är hans egostråles energi och inte personlighetens kraft.”

Kommentar nr 145: ”Hans egostråles energi” = stora kausalhöljets (uppsamlingshöljets) departementsenergi; ”personlighetens kraft” = lilla kausalhöljets (inkarnerande delens) departementsenergi.

Sidorna 502–503

”Han bemödar sig om att se sig själv såsom en punkt av särskild energi färgad av hans stråles liv och har noga i åtanke att hans egostråles energi är den viktigare energi som monaden söker uttrycka sig igenom, och även att hans trefaldiga egovehikel är en avspeglning av och har ett nära förhållande till den andliga triadens tre aspekter. Det är detta förhållande (och dess medvetna samspel och verkan), som frammanas genom byggandet av antahkarana och som till slut (när det är starkt nog) får ’ädelstenen i lotusblomman’ att stråla.”

Kommentar nr 146: ”Monaden” = tredjetriaden; ”hans trefaldiga egovehikel” = kausalhöljets tre centra innan det innersta, fjärde centret, ”ädelstenen i lotusblomman”, aktiverats.

Sidan 503

”Vetenskapligt talat består den enda skillnaden i att hela processen genomföres på subjektiva nivåer och i medvetenhetens rike, fordrar således en medvetenhet och en koncentration, som inte behövs vid påtagligare arbete på varsevarats yttre plan.”

Kommentar nr 147: Med ”subjektiva nivåer” menar A.A.B. sådana högre materielag om vilka individen ifråga ännu inte blivit objektivt medveten. Givetvis finns ingen ”subjektiv materia”; det är uteslutande medvetenhetens första, ofullständiga uppfattningen om högre materiell verklighet, som är subjektiv. Det finns icke något som är uteslutande ”medvetenhetens rike” och ej heller något enbart ”yttre plan” ty alla riken och världar (”plan”) är såväl materia som medvetenhet och rörelse. Att all verklighet är materiell följer av hylozoikens lära om tillvarons tre aspekter.

”II. Visualisering, som åstadkommes genom:

1. Den buddhiska aktiviteten av att göra ’intryck’.
2. Spänningen i mentalkroppen.
3. Fantasiprocesserna i astralkroppen.”

Kommentar nr 148: Noteras bör att kausalhöljet och kausalmedvetenheten är utelämnade. De måste emellertid delta i allt arbete med att bygga antahkarana på dessa stadier av lärjungaskapet (mental- och kausalstadierna). Så länge monaden befinner sig i människoriket, kan inga intryck från (”buddhiaktiviteten” =) andratriadens 46-atom bli uppfattbar medvetenhet för monaden utan samtidig kausal medvetenhet. Förhållandet liknar i visst avseende det hos människor på emotionalstadiet, vilka inte kan uppfatta, intressera sig för eller taga ledning av

rena mentalideer såvida dessa inte vitaliserats av och gjorts attraktiva genom emotionala ideal.

”1. Åkallandet av viljeaspekten.”

Kommentar nr 149: ”Viljeaspekten” betyder här energi från andratriadens 45-molekyl (45:4).

Sidan 504

”a. Han är ständigt varse sin egen identitet.”

Kommentar nr 150: Detta betyder att han icke kan vara identifierad med vare sig ”personligheten” (47:4–49:7) eller ”själen” (47:2,3), i synnerhet inte sedan han mottagit och tillgodogjort sig hylozoiska kunskapen om monaden–jaget såsom skilt från båda.

”c. Han är aktivt varse sin själsstråle eller sin själsenergi.”

Kommentar nr 151: ”Själsstråle” eller ”själsenergi” betyder kausalhöljets departementsenergi, vilken skall vara en av de tre första. En lärjunge, vilkens kausalhölje tillhör något av de fyra departementen 4–7, måste byta detta till något av departementen 1–3. Att vara aktivt varse egna kausalhöljets departementsenergi betyder att förnimma den såsom något skilt från den egna självidentiteten, förnimma den i en akt av icke-identifiering. Eftersom denna energi är kausal (47:1-3), måste akten av icke-identifiering föregås av ett tillstånd av kausal självmedvetenhet, likväl transcendera, nå bortom detta; detta innebär att akten av icke-identifiering måste innefatta ett ögonblick, vari monaden uppnår essential självmedvetenhet (åtminstone i 46:7).

”1. Hålla det mentala stadigt i ljuset, det vill säga behålla punkten av spänning på högsta möjliga nivå vid varje given tid i lärjungens utveckling och byggnadsverksamhet.”

Kommentar nr 152: ”Ljuset” är kausala självmedvetenheten, uppnådd om så bara för en kort stund. ”Hålla det mentala stadigt i ljuset” betyder att monaden, när den blivit om så bara tillfälligt kausalt självmedveten, inrättar det mentala med detta kausala och så låter detta kausalt kontrollerade mentala behärska hela förstajaget (det mentala styr det emotionala, och det emotionala styr redan innan det fysiska). Även om detta högre tillstånd, detta tillstånd av kausal självmedvetenhet, är kortvarigt och övergående, är det av oersättlig betydelse för monadens medvetenhetsutveckling. Monadens fortsatta erövring av kausal självmedvetenhet handlar om att få dessa korta stunder att komma oftare, att vara längre och att lägga mera i dem.

”2. Registrera medvetenhet om själskontakt och sålunda åstadkomma en ökande sammansmältning av själen och personligheten, så att en fullständig förening nås i tilltagande grad. Tekniskt sett innebär detta att själsstrålens energi och personlighetsstrålens energi uppgår i varandra, varvid själsstrålen alltid härskar.”

Kommentar nr 153: Uttrycket ”registrera medvetenhet om själskontakt” avser bara ett första, elementärt steg i processen, ty så länge ”själen”, det vill säga kausalmedvetenheten, uppfattas såsom något högre än jagmedvetenheten, något som denna söker få kontakt med, varvid den än lyckas, än misslyckas därmed, så länge står individen kvar på mentalstadiet, ehuru på dess högre nivåer, så länge är han alltså bara aspirant men icke lärjunge. Först när individen övervinner detta kontaktsökande med dess implicita dualitet, först när han är kausalt medveten, hur korta stunder detta än varar, först då kan denna ”ökande sammansmältning av själen och personligheten” bli effektiv.

Denna ”sammansmältning” betyder att vid individens inkarnation kausalhöljet inte längre uppdelas i en större del (uppsamlingshöljet med kausalcentret, ”egolotusen”) kvar i kausalvärlden och en mindre del (triadhöljet, A.A.B.: ”personligheten”) inneslutande förstatriaden med monaden och omgivande de lägre inkarnationshöljerna, utan att kausalhöljet inkarnerar helt och odelat.

Det är oegentligt säga att ”själsstrålens energi och personlighetsstrålens energi uppgår i

varandra”, ty de molekyler av större kausalhöljets materia, som Augoeides utvalt att bilda triadhöljet, är företrädesvis av ett och samma departement, medan däremot molekyler (och kanske även atomer – beroende på individens utvecklingsstadium) av något annat departement vanligen dominerar i det stora uppsamlingshöljet, och när kausalhöljet vid inkarnation inte längre delas, bildas inte heller någon ”personlighet” med någon ”personlighetsstråle”. Alla ”personligheter”, som någonsin bildats av kausalhöljets materia, har då uppgått i denna.

”den andliga triaden och personligheten.”

Kommentar nr 154: Betyder här andratriaden och förstatriaden.

Sidorna 504–505

”Själén såsom ett separat väsen försvinner därför sakta ur bilden, eftersom den upptas i och av personligheten, som alltmer blir *själén i inkarnation*. Till sist är förhållandet mellan anden (monaden) och personligheten (formen eller materien) upprättat, med en liten, ständigt närvarande punkt av medvetenhet, som är varse båda dessa faktorer och likväl behåller sin egen identitet oantastad. Detta senare förverkligande är resultatet av eoners arbete utfört av själen. Med en paradox säger vi att själen avtar eller försvinner men när allt kommer omkring blir kvar, ty i detta solsystem finns intet annat än denna medvetenhet om *vara*.”

Kommentar nr 155: Såsom påpekades ovan, är det inte riktigt säga att ”själén såsom ett separat väsen försvinner därför sakta ur bilden, eftersom den upptas i och av personligheten, som alltmer blir *själén i inkarnation*.” Det är i stället det omvända förhållandet som blir rådande, nämligen att något särskilt triadhölje (”personlighet”) inte längre bildas vid individens inkarnation, utan kausalhöljet (”själén”) inkarnerar helt och odelat.

”Till sist är förhållandet mellan anden (monaden) och personligheten (formen eller materien) upprättat, med en liten, ständigt närvarande punkt av medvetenhet, som är varse båda dessa faktorer och likväl behåller sin egen identitet oantastad.” Med ”anden” eller ”monaden” menas tredjetriaden, med ”personligheten” eller ”formen” eller ”materien” menas förstatriaden. ”En liten, ständigt närvarande punkt av medvetenhet, som är varse båda dessa faktorer och likväl behåller sin egen identitet oantastad” är monaden i pytagoreisk mening, jagatomen. Detta textställe är ett av mycket få i hela Alice A. Baileys verk, där monaden omtalas, ehuru naturligtvis icke med sitt rätta namn, eftersom A.A.B. i Annie Besants efterföljd konsekvent felanvänder ordet ”monad” att beteckna tredjetriaden. Detta tillstånd, vari monaden uppehåller sig själv- och gruppmedveten i tredjetriaden, uppnår monaden långt senare, först såsom fulländat 45-jag (själv- och gruppmedveten i tredjetriadens 45-atom). Den måste dessförinnan ha blivit ett fulländat 46-jag (själv- och gruppmedveten i andratriadens 46-atom) och ett lägre 45-jag (själv- och gruppmedveten i andratriadens 45:4-molekyl). Det är många inkarnationers hårt arbete från kausaljagets stadium till 45-jagets.

”Detta senare förverkligande är resultatet av eoners arbete utfört av själen.” Snarare är det arbete utfört av monaden genom (själén =) andratriaden, knappast under eoner men under genomsnittligt något dussintal inkarnationer, sedan lärjungaskapet förvärvats.

Sidan 505

”För att tala bestämt och ur lärjungens synvinkel säger vi att den bro, han bygger mellan personligheten och den andliga triaden, består av sju energisträngar eller sju kraftströmmar. Han använder alla sju strålarna och har vunnit förmågan att göra det med lätthet, eftersom hans personlighet om och om igen (i den långa cykeln av inkarnationer) många gånger varit på alla sju strålarna. Men hans själs stråle härskar till sist.”

Kommentar nr 156: I uttrycket ”den bro, han bygger mellan personligheten och den andliga triaden,” är ”personligheten” = förstatriaden och ”andliga triaden” = andratriaden. I ”hans personlighet om och om igen (i den långa cykeln av inkarnationer) många gånger varit på alla

sju strålarna” är däremot ”personligheten” = triadhöljet. Två skilda saker avses alltså med samma ord i samma stycke. ”Personligheten” = triadhöljet är nyformad inför varje inkarnation. ”Personligheten” = förstatriaden har bestått ända sedan monaden övergick från involutionen till evolutionen och mineralriket, alltså inemot 30 eoner, vardera om c:a 4,3 miljarder år.

”Den bro, mänskligheten såsom helhet bygger, är en bro bestående av mångfalden av enskilda broar, de många lärjungarna byggt. Den bildas därför med tiden av sju energisträngar eller -strömmar, som kommer från de sju egogrupperna (en grupp för varje stråltyp). Till denna bro bidrar med sitt skapande arbete alla människor, som når själskontaktens stadium. Deras härskande ljussträngar sammansmälter till en enda hel, och deras ringare strängar förloras ur sikte i det ljus som strålar från den sjufaldiga bro *mänskligheten* med tiden skall fullborda.”

Kommentar nr 157: ”Egogrupperna” avser de grupper (ett slags kollektivväsen), i vilka människomonaderna är ordnade enligt kausalhöljets departementstillhörighet (stråltyp).

”Själskontakt” är, såsom ovan påpekats, blott en första förnimmelse av kausal medvetenhet och faktiskt alltför svag, alltför dualistiskt präglad, för att inte behöva ersättas med verklig kausal självmedvetenhet, som tekniskt betraktad är monadens förmåga att uppehålla sig med självmedvetenhet i kausalhöljets centrum. ”Själskontaktens stadium” är blott ett förberedande, snart övervunnet stadium.

Sidan 506

”När vi behandlar dessa sju stråltekniker med deras åtföljande maktord, måste ni noga betänka att vi sysslar helt och hållet med viljeaspekten. Denna förutsätter en högre inrätningsprocess och evokationen av en gudomlig aspekt, som hittills varit förhållandevis stilla utom i den mån viljan avspeglats i aktiviteten hos offerviljans kronblad i egolotusen jämte dess förvrängda skugga i det mentala.”

Kommentar nr 158: ”Viljeaspekten” betyder hos A.A.B. inte bara en av tillvarons genomgående aspekter, existerande i alla världar, utan även tredjetriaden, dess medvetenhet och vilja. Detta sammanhänger förstås med att viljeaspekten dominerar i tredjetriaden, liksom medvetenhetsaspekten i andratriaden och materieaspekten i förstatriaden. ”Vi sysslar helt och hållet med viljeaspekten” betyder väl att det yttersta målet för hela processen att bygga antakarana är att monaden skall kunna centra sig i tredjetriaden, bli självmedveten i dennas 45-atom, bli ett fulländat 45-jag och att detta mål inte nås utan hjälp av tredjetriadens väktare, Protogonos, liksom det tidigare målet, att monaden centrerar sig i andratriadens mentalatom och blir ett kausaljag, inte kan nås utan hjälp av andratriadens väktare, Augoeides. ”Evokationen av en gudomlig aspekt” syftar just på Protogonos.

Kommentar nr 159: Diagrammet på sidan 506. ”Monaden och dess tre aspekter” = Protogonos och tredjetriadens tre enheter, vilka är manifestalmolekylen (43:4), submanifestalatomerna (44:1) och superessentialatomerna (45:1). ”Atmiska principen” = andratriadens 45:4-molekyl, förbindelselänken till tredjetriadens 45-atom. ”Manasiska permanenta atomerna” = andratriadens mentalatom (47:1); ”mentala enheten” = förstatriadens mentalmolekyl (47:4). Andratriadens essentialatom (46:1) har utelämnats liksom även Augoeides.

Sidorna 506–507

”Denna enhet fullbordas vid tiden för fjärde initiationen, den stora försakelsen, varvid den första aspekten börjar härska över de två andra.

Då tynar själslivet – såsom det hittills uppfattats – bort och försvinner kausalkroppen. Helheten av minne, egenskaper och förmågor uppgår då i monaden. Orden ’jag och min fader äro ett’ besannas. Också astralkroppen försvinner i samma stora försakelseprocess, och fysiska kroppen (såsom ett automatiskt redskap för livskraftskroppen) behövs inte längre, ehuru den

förblir och tjänar ett ändamål, när monaden så kräver. Från formaspekten har man då monaden, den andliga triadens sfär och eterkroppen på fysiska planet.”

Kommentar nr 160: Fjärde initiationen gör monaden till ett 46-jag. ”Den första aspekten” är viljeaspekten. Den i andratriaden möjliga 45-viljan (sträckande sig till 45:4) är andratriadens viljeaspekt, och motsvarande 45-medvetenhet (45:4) syntetiserar triadens alla tre medvetenhetslag. ”Fysiska kroppen” = organismen, ”livskraftskroppen” = eterhöljet, ”formaspekten” = materiaspekten, höljena, ”den andliga triadens sfär” = andratriadens hölje, ”monaden” = tredjetriaden.

Att kausalkroppen upplöses vid fjärde initiationen är riktigt. Däremot betyder detta inte att ”helheten av minne, egenskaper och förmågor uppgår i monaden”, det vill säga i tredjetriaden. De uppgår i andratriaden, ty denna upplöses inte med kausalhöljet, utan behålles, vilket är nödvändigt för monadens vidare medvetenhetsexpansion såsom 46-jag (i andratriadens 46-atom) och såsom lägre 45-jag (i andratriadens 45-molekyl) samt för fulla förvärvet av mental atommedvetenhet (i andratriadens 47-atom), ty detta förvärv var inte möjligt för monaden så länge den var kausaljag.

A.A.B. synes ha låtit förleda sig av sin egen terminologi, när hon på detta ställe, liksom i *Rays and Initiations* på sidorna 101 och 475 beskriver medvetenhetsaktiveringen från 46-jagets första nivåer till tredjejagets. Eftersom hon använder termen ”själ” (engelska ”soul”) för både kausalhöljet (47:1-3) och hela andratriaden (45:4, 46:1, 47:1), ligger det nära till hands för henne att blanda ihop de båda i själva verket alldeles olika sakerna, så att det övergivande och den upplösning av kausalhöljet, som utgör förutsättning för individens förvandling till 46-jag, förväxlas med övergivandet och upplösningen av hela andratriaden, ett förfarande som ju måste förutsätta att individen genast kan övergå till tredjetriaden, närmare bestämt dess lägsta enhet, 45-atomen, alltså omedelbart blir ett tredjejag. Individen kan dock inte hoppa över de mellanliggande utvecklingsstadierna, kan inte hoppa över 46:1-4 och 45:4-7 för att genast, från att vara självmedveten i 46:5, bli självmedveten i åtminstone 45:3.

The Rays and the Initiations, sidan 101: ”Själens och kausalkroppen existerar inte längre vid den tid, då fjärde initiationen genomgås. Det som återstår är monaden och den tråd, antakarana, som den tidsåldrarna igenom spunnit av sitt eget liv och sin egen medvetenhet och som den kan fokusera med vilja på fysiska planet, där den kan skapa en kropp av ren substans och strålände ljus för allt det som mästarten kan fordra.”

A.A.B. har en tydlig tendens att i redogörandet för en process i medvetenhetsaktiveringen rusa i väg från de första stadierna genast till slutstadiet, målet, och därvid förbigå flera nödvändiga mellanstadier. Sådana läsare, som inte har någon förhandsvetenskap om alla i processen ingående stadier och deras respektive svårigheter, bibringas därmed föreställningen att det går fortare och lättare undan i medvetenhetsaktiveringen än det i verkligheten gör. Inga stadier i medvetenhetsaktiveringen kan emellertid hoppas över. Det fordras grundlighet i allt.

Sidan 507

”Jag vill här påminna om att de nivåer av medveten tillvaro, vi betraktar såsom formlösa, är det bara i relativ mening, emedan våra sju plan är det kosmiska fysiska planets sju underplan. Medvetenhetens centrum finns nu i viljenaturen, när denna nivå av förmåga uppnåtts, och inte längre i kärleksnaturen. Verksamhet och kärlek är alltså närvarande i fullt mått, men den invigde har sin uppmärksamhets fokus i gudomens viljeaspekt.”

Kommentar nr 161: Med ”nivåer av medveten tillvaro” eller ”plan” menas detsamma som i hylozoiken kallas världar, ”våra sju plan” = solsystemets sju atomvärldar, 43–49. Med ”kosmiska fysiska planets sju underplan” menas att de sju lägsta världarna, solsystemets atomvärldar 43–49, tillsammans utgör den kosmiska fysiska världen, liksom världarna 36–42 är den kosmiska emotionalvärlden, världarna 29–35 den kosmiska kausal-mentalvärlden etc.

”Medvetenhetens centrum finns nu i viljenaturen” betyder att monaden är centrad och själv-

medveten i tredjetriaden men, som sagt, först såsom fulländat 45-jag, icke tidigare. ”Inte längre i kärleksnaturen” betyder på motsvarande sätt: inte längre i andratriaden.

Sidan 508

”Fadern inspirerar till gensvar från materiaspekten eller från modern,”

Kommentar nr 162: ”Fadern” = Protogonos och tredjetriaden, vilket är hans hölje. ”Modern” skulle enligt samma uttolkning av symbolismen vara förstatriaden, men det blir något oegentligt, ty när monaden blir mottaglig för inspirationen från Protogonos, är den redan ett kausaljag, visserligen fortfarande människa, förstajag, och därmed ”moder” från materiaspekten betraktad, men samtidigt i full färd med att förvandlas till andrajag och är allt oftare ett sådant från medvetenhetsaspekten betraktad. Med fasthållande av detta slags symbolism vore det riktigare att säga: ”sonen börjar lyssna på fadern och söker lära känna honom, i det han frigör sig från moderns vård”. ”Sonen” = andratriaden och monaden självmedveten och gruppmedveten i denna.

”För en lärjunge, som inte genomgått tredje initiationen, är det inte möjligt att utträna monadens stråle, men varje lärjunge, som bygger antahkarana och som nått projiceringsstadiet, *bör veta sin själsstråle och sin personlighetsstråle och bör minnas att dessas sammansmälta eller förenade kraft måste utföra projiceringsakten.*” (508)

Kommentar nr 163: Vid tredje initiationen blir monaden kausaljag. Kausaljaget blir, som ovan sades, alltmer mottagligt för inspirationen från Protogonos, och i dylik inspiration ingår bestämd kunskap om till tredjetriaden hörande ting, såsom dess departementstillhörighet, ”monadens stråle”. ”Själsstrålen” är kausalhöljets departementstillhörighet, ”personlighetsstrålen” är triadhöljets. Ett kausaljag är alltid lärjunge till någon lärare i planethierarkin och får av denne dylika uppgifter om sina höljens departement men bör likafullt öva sig i praktisk esoterisk psykologi genom att söka utträna ”sina strålar”, innan han får veta dem av läraren.

”Varje lärjunge ... *bör minnas att dessas sammansmälta eller förenade kraft måste utföra projiceringsakten.*” Snarare bör han minnas att det är han själv, monaden självmedveten i kausalhöljets centrum, som utför projiceringsakten med den nämnda kraftens hjälp.

Sidan 509

”Projiceringsakten är ’skuggans och spegelbildens’ verk.”

Kommentar nr 164: Det som kallas ”skuggan” och ”spegelbilden” är höljen och alltså monaden-jagets redskap för medvetenhet och aktivitet i olika världar, antingen de är de redskap som vanligen kallas höljen, såsom till exempel kausalhöljet och eterhöljet, eller de som vanligen inte kallas höljen men likväl fungerar som sådana och faktiskt mer medvetna, mer intelligenta redskap än höljena, nämligen triaderna om vardera tre enheter – tre triader med sammanlagt nio enheter. Men alla dessa höljen och triadenheter är likväl bara redskap, och den som verkligen utför arbetet med att aktivera högre, dittills inaktiv medvetenhet är givetvis den som brukar dessa redskap, det vill säga monaden-jaget. Det är monaden-jaget som förvärvar aktiv självmedvetenhet och gruppmedvetenhet i allt högre världars allt högre materielag (de sex molekylarslagen och slutligen atomslaget), allt enligt aktiveringslagen. Är icke monaden-jaget den i processen verksamma, är denna meningslös. Projiceringsakten, såframt den handlar om monaden-jagets förvärv av högre medvetenhet och vilja, är således icke ”skuggans och spegelbildens” verk.

”När således själens stråle härskar över personlighetens stråle, blir jaget den som handlar, varvid det får hjälp av det lägre jagets stråle. De tre vehiklarnas strålar är inte längre aktiva utan endast själens och personlighetens grundläggande dualitet är kvar, och det råder ingen ringare differentiering.”

Kommentar nr 165: Det finns ingen anledning antaga att A.A.B. här med "jaget" menar det-samma som pytagoreiska monaden-jaget, i höljet suveränt självaktiva uratomen och dess medvetenhet. Tvärtom visar sammanställningen av de två motsatsparen, "själens stråle" – "personlighetens stråle" och "jaget" – "lägre jagets stråle", att "jaget" här används i samma betydelse som "själ" eller "ego" (det senare är ju det latinska och grekiska ordet för jag), det vill säga i betydelsen av kausalhöljet. Men i den mån monaden blir självaktiv och självmedveten i kausalhöljets centrum, i samma mån blir det mindre triadhöljet passivt och dess aktivitet underordnad monadaktiviteten, förmedlad genom det större kausalhöljet. Till sist förmår monaden uppehålla sig stadigvarande i kausalhöljets centrum och låta kausalhöljet inkarnera helt och odelat, varvid givetvis triadhöljet, A.A.B.:s "personlighet" eller "lägre jag", inte längre bildas. Förhållandet blir därför det motsatta till det som A.A.B. här anger, nämligen att "själens" och "personlighetens" dualitet upplöses och att den "ringare differentieringen", nämligen mental-, emotional- och eterhöljerna med dessas respektive stråltillhörigheter blir kvar.

"a. Förberedelsens stadium, på vilket medvetenheten fokuseras i själsstrålen."

Kommentar nr 166: Monadens medvetenhet kan fokuseras, centras, bara i något av monadens höljen – egentligen ett centrum i något hölje – vilket innebär att den samtidigt centras i någon triadenhet, eftersom monaden, när den använder ett hölje för medvetenhet i detta och aktivitet genom detta, alltid gör det genom motsvarande triadenhet. Det handlar i alla dessa fall – höljescentra och triadenheter – om materieförmer, alltså strukturer av atomer och molekyler. "Själsstrålen" är dock ingen dylik materieförme, inget hölje för monaden. Ordet "själsstrålen" avser över huvud taget intet konkret föremål, utan är en språklig abstraktion för betecknande av det faktum att kausalhöljets materia visserligen består av atomer och molekyler tillhörande alla sju departementen, "de sju strålarna", men att likväl atomerna och molekylerna av ett visst departement till antalet avgjort dominerar över dem av de sex andra, varför detta departement kallas "kausalhöljets departement" (singularis) eller "själens stråle" ("själen" = kausalhöljet), som om detta departement vore kausalhöljets enda. Det förekommer emellertid icke att monad-medvetenheten fokuseras i kausalmaterial tillhörande uteslutande ett departement. Tvärtom gäller att, när monaden exempelvis har lyckats aktivera 47:2-medvetenheten, den har tillgång till kausalhöljets alla 47:2-molekyler, alltså tillhörande alla sju departementen, med alla de verklighetsideer de representerar. Att begränsa denna tillgång till bara ett departement av de sju vore föga ändamålsenligt.

"c. En aktivitet av fokuserad vilja, allt enligt stråltillhörigheten, vari en linje av ljus eller av levande substans i fantasin och kreativt utsänds eller projiceras från mentalenheten så långt som möjligt mot den andliga triaden, varvid den skapande fantasin används oavbrutet."

Kommentar nr 167: Mentalenheten = förstatriadens mentalmolekyl (47:4). Så långt är det riktigt att en linje av ljus utsänds från mentalmolekylen. Men fantasin har ingenting med detta att göra. Fantasin är förening av emotional och mental medvetenhet. Den emotionala kan vara av högre slag (48:3 eller rentav 48:2). Men den mentala är av lägre slag, högst 47:6, ty högre mental medvetenhet – 47:5 och i synnerhet 47:4 – kännetecknas av att vara frigjord från beroendet av emotionaliteten och i denna vunna frihet sträva efter kontakt, förening och inrättning med den kausala medvetenheten i stället. "Så långt som möjligt mot den andliga triaden" = så långt som möjligt mot denna triads såväl mentalatom (47:1) som essentialatom (46:1). "Så långt som möjligt" förutsätter monadens förmåga att aktivera och självmedvetet uppehålla sig i kausalhöljets tredelade centrum. Kausalcentret är en nödvändig del av antahkarana. Andra-triadens 46-atom aktiveras genom det högsta emotionala, men inte genom fantasin, utan genom 48:2-energierna framkallade genom osjälviskt tjänande i fysiska världen, övervinnandet av negativa, egoistiska emotioner. De högre emotionala energierna skall styras av de mentala och riktas nedåt, mot fysiska handlingens värld. Kausalcentret kan inte aktiveras enbart

genom det högre mentala, utan det högsta emotionala måste också till och aktivera det essentiala, ty det är genom detta och Augoeides' medverkan, som kausalcentret aktiveras.

Sidorna 510–511

”Initiationen består i verkligheten av tre större medvetenhetsexpansioner.

a. Den målmedvetna personlighetens medvetenhets expansion i själens medvetenhet. Denna expansion slutföres fullständigt vid tredje initiationen.

b. Denna sammansmälta och förenade medvetenhets expansion i den andliga triadens medvetenhet. Denna expansion slutföres fullständigt vid femte initiationen.”

Kommentar nr 168: ”Personligheten” = triadhöljet. ”Själen” = större kausalhöljet med kausalcentret. ”Andliga triaden” = andratriaden. Men talet om dessa tre höljens medvetenhet kan enligt hylozoiken avse bara monadens medvetenhet i och genom dessa höljen. Och initiation är enligt hylozoiken expansion av jagets–monadens medvetenhet, icke av något höljes medvetenhet. (KOV 6.4.4) Och när kausalhöljet vid inkarnation icke längre delas, så att kausalhöljets medvetenhet kallas ”denna sammansmälta och förenade medvetenhet”, då är initiation icke heller denna medvetenhets expansion, utan monadens i och genom det förenade höljet medvetenhets expansion. Vi ser av detta att pytagoreiska hylozoikens monad icke kan uteslutas utan att resultatet blir missvisande, alltid i något avseende.

Vid femte initiationen förvandlas monaden från lägre 45-jag till högre eller fulländat 45-jag med objektiv själv- och gruppmedvetenhet i tredjetriadens 45-atom, tredjetriadens lägsta enhet, blir därmed ett lägsta tredjejag och inträder i första (lägsta) gudomsriket. Läsaren bör märka att A.A.B. här i detta avseende gör den riktiga beskrivningen emot den ovan såsom felaktig angivna; se kommentaren till sidan 495!

Sidan 511

”Studerande av i dag har gjort så stort framsteg mot kontrollen av personligheten och lärjungarna i världen är nu så många att hierarkins tonvikt i dag ligger på de medvetenhetstillstånd som följer på tredje initiationen. Därav publiceringen av undervisningen om antahkarana.”

Kommentar nr 169: Vid tredje initiationen blir individen (monaden) ett kausaljag. Förvärvet av ”de medvetenhetstillstånd som följer på tredje initiationen” gör individen till ett essentialjag, 46-jag. A.A.B. synes alltså mena att dagens esoterikstuderande och lärjungar är så framskridna att de i stort sett är klara med kausalstadiet och således kan rikta in sig på att bli 46-jag. I verkligheten har de flesta av dem kausalstadiet framför sig, inte bakom sig, och många dessutom mentalstadiets högre nivåer kvar att erövra. Ingen kan heller bli ett kausaljag bara genom egna ansträngningar, genom självstudier, utan hjälp av lärare från planethierarkin.

”Det [processens utförande] beror av er förmåga att bestämdare än ni hittills gjort leva i meningens värld, av er vetenskap om er själs stråle och er personlighets stråle och av er förmåga att fokusera i er förenade medvetenhet och att från denna punkt – alltmedan ni håller det mentala stadigt i ljuset – yttra det maktord som skall bära er skapade ljustråd framåt mot den andliga triaden.”

Kommentar nr 170: ”Meningens värld” = mentalvärlden, 47:4-7; kausalvärlden, 47:1-3, ej inräknad. ”Förenad medvetenhet”, alltså triadhöljets och kausalhöljets förenade medvetenhet, blir obehövlig i samma mån som monaden förmår uppehålla sig i kausalhöljets centrum. När senare, på kausalstadiet, hela kausalhöljet inkarnerar och alltså inget särskilt triadhölje bildas, blir det meningslöst att tala om en dylik förenad medvetenhet. Och det är först på kausalstadiet, som brobyggandet blir riktigt effektivt, när från kausalcentret till andratriadens mentalatom.

”De studerande bör begrunda skillnaden mellan energi och kraft.”

Kommentar nr 171: ”Energi” = andratriadens energi, ”kraft” = förstatriadens energi.

Sidan 512

”Man gensvarar på intryck från intuitionen eller buddhi.”

Kommentar nr 172: ”Intryck från intuitionen eller buddhi” = intryck från det essentiala, 46-medvetenheten. För att kunna förnuftigt gensvara på detta slags medvetenhet, ha något slags förståelse av den, måste monaden ha nått kausalstadiet och kunna självmedvetet uppehålla sig i kausalhöljets enhetscentrum (47:2). Det räcker icke med att vara en aspirant som nått högre mentalstadiet (47:5).

”Han behåller samtidigt tre tankegångar:

Varsevara om den förenade personligheten och själen.

Varsevara om punkten av fokuserad spänning.

Varsevara om strålenergin i dess viljeaspekt.”

Kommentar nr 173: Den fråga, som här måste ställas är, ”vem är det som har detta varsevara om den förenade personligheten och själen?” Det är uppenbarligen något tredje, som varken är personligheten eller själen. Hylozoiken svarar: monaden, jaget, som är medveten först i ”personligheten” (triadhöljet) och sedan i ”själen” (kausalhöljet). Hos A.A.B. är denna, den verkliga aktören i medvetenhetsaktiverings process, sällan uttryckligen omnämnd och här bara underförstådd.

”Strålenergin i dess viljeaspekt” innebär monadens förvärvade förmåga att avsiktligt och självmedvetet använda, rikta kausalhöljets dominerande departementsenergi såsom vilja, kausalvilja präglad av sitt departement.

”Själen och personligheten i förening är nu invokativa, och deras samfälliga intention uttrycks på de tre föregående stadierna.”

Kommentar nr 174: I detta skede av arbetet med att bygga antahkarana måste monaden redan ha blivit kausaljag, och vid det laget finns icke längre någon ”personlighet” med vilken ”själen” kan ha en samfällig intention. Dessutom är det inte ”själens” intention det handlar om, utan monadens.

Sidan 513

”uppståndelse och himmelfärd”

Kommentar nr 175: med dessa termer menar A.A.B. fjärde och femte initiationerna, de processer som gör monaden till 46-jag respektive 45-jag.

”Det är förmågan att tänka, känna och tyst sända ut kvalitetsens rop till kvaliteten, meningens till meningen, naturens till naturen, formens rop till anden, som betyder något, varvid man alltid skall minnas att det som finns på fysiska planet *inte* är en princip.”

Kommentar nr 176: Det är knappast riktigt säga att ”det som finns på fysiska planet inte är en princip”, ty detta att icke vara en ”princip” gäller enbart de tre lägre molekylarslagen (49:5-7), dem som bygger upp organismen. De tre högre molekylarslagen och atomslaget (49:1-4), vilka bygger upp eterhöljet, utgör en princip, eftersom eterhöljet till skillnad från organismen har egen energiförsörjning och medvetenhet.

Sidan 514

”Man bör ha i åtanke att själsnaturen är avgjort objektiv, betraktad ur den andliga triadens synvinkel.”

Kommentar nr 177: ”Själsnaturen”, det vill säga kausalhöljet, består av materia (mentalatomer, 47:1, och kausal-molekyler, 47:2,3) och är således objektiv, likgiltigt ur vilken synvinkel den betraktas. Allt i kosmos har de tre aspekterna materia, medvetenhet och rörelse. Det finns intet enbart subjektivt.

”När han troget följt denna i huvuddrag angivna rutin, måste han medvetet söka sammansmälta personligheten och själen och i någon mån åstadkomma detta och sedan hålla dessa förenade faktorer stadigt i triadens ljus.”

Kommentar nr 178: ”Han” är lärjungen, nämnd i närmast föregående mening. Men vem är då lärjungen enligt A.A.B.:s framställning av de i processen inbegripna aktörerna? Uppenbart varken själen eller personligheten, eftersom lärjungen är den som måste medvetet söka sammansmälta dessa båda. Hylozoikens svar på frågan är att lärjungen är monaden, eftersom denna är processens väsentliga aktör, som använder triadhöljet och kausalhöljet såsom sina redskap; och redan termen ”hölje” visar ju att det är ett hölje eller redskap för något.

Detta sammansmältande av ”personligheten” och ”själen” är emellertid inte någon särskild ansträngning som monaden gör vid sidan av dess ständigt pågående ansträngning att så mycket som möjligt uppehålla sig självmedvetet i kausalhöljets centrum, utan själva dess förvandling från mentaljag till kausaljag består i just denna ansträngning. ”Sammansmältandet” av ”personligheten” och ”själen” är ingen förening av liksom jämbördiga parter, utan är den process, vari monaden, när den självmedvetet uppehåller sig i kausalhöljets centrum, genom andratriadens mentalatom och kausalcentret har triadhöljet fullständigt under kontroll, så att det lyder monadens kausalvilja med fullständig automatik. Talet om ”triadens ljus” såsom något enhetligt är icke korrekt, ty andratriaden, varom här fråga är, består som bekant av tre enheter – mentalatomen (47:1), essentialatomen (46:1) och superessentialmolekylen (45:4) –, så att ”triadens ljus” avser de tre energier som utgår från dessa enheter. Men det ljus som mentalatomen utsänder är människomonadens eget ljus, när den är centrad i denna enhet av andratriaden. Det ljus, som andratriadens båda högre enheter utsänder, är däremot Augoeides’ ljus. I intetdera fallet är någon triadenhet en självständig aktör utan är ett redskap för en självmedveten monad.

Sidan 515

”Förhållandet mellan den sammansmälta och förenade personligheten och själen är ett faktum.”

Kommentar nr 179: När det inte längre finns något triadhölje, när dettas molekyler har uppgått i det stora kausalhöljet, finns heller inte längre något förhållande mellan dessa båda. Detta gäller redan i den inkarnation, vari monaden blir kausaljag och vari triadhöljet sammansmälter med stora kausalhöljet för att aldrig mera skiljas från det; det gäller a fortiori i följande inkarnationer, inför vilka något triadhölje icke ens bildas.

”Det dubbla uttrycket för manifestationens grundläggande dualitet – personligheten eller formen och monaden eller anden – är ett faktum.”

Kommentar nr 180: Med ”personligheten” menar A.A.B. förstatriaden, med ”monaden” tredjetriaden. Med ”formen” menar hon materien såsom en verklighetsaspekt, med ”anden” rörelse- eller viljeaspekten. Som synes identifierar A.A.B. förstatriaden med materieaspekten och tredjetriaden med viljeaspekten. Det kan man naturligtvis göra med tanke på att materieaspekten är den i förstatriaden mest framträdande aspekten och viljeaspekten den i tredjetriaden härskande. Men om man gör det, bör man vara klart medveten om den stora risk för term- och begreppsförvirring man utsätter sig och sina läsare för. Ty att det föreligger ett särskilt nära förhållande mellan materieaspekten och förstatriaden å ena sidan och mellan vilje- eller rörelseaspekten och tredjetriaden å andra sidan är icke detsamma som att det råder identitet mellan dessa. Förhållande mellan två betyder att något som finns i det ena också finns i det andra; identitet betyder att allt som finns i det ena också finns i det andra. När A.A.B. nu identifierar ”personligheten” = förstatriaden med ”formen” = materien, identifierar hon ett av monadens tillfälliga höljen med en av verklighetens tre aspekter. Men det som är en aspekt av något kan aldrig skiljas från detta något, lika litet som någon av triangelns tre sidor

kan skiljas från triangeln; verkligheten kan aldrig vara utan materien. Monaden kan aldrig vara utan materien; monaden *är* materia, liksom den *är* medvetenhet och *är* vilja eller kraft. Däremot kan monaden mycket väl vara utan förstatriaden; det var den innan den inträdde i evolutionen och i mineralriket, och det blir den som regel, när den i evolutionen lämnar fjärde naturriket. Motsvarande gäller tredjetriaden; monaden lämnar denna, när den inträder i kosmiska expansionen och lämnar solsystemvärldarna (43–49). Skulle den då lämna även viljan? Nej, alldeles tvärtom: monadens expansion i de kosmiska världarna 42–1 är en oavbruten viljeexpansion till slutlig kosmisk allmakt i värld 1.

”5. Monadens vilja är den faktor som skall frammanas.”

Kommentar nr 181: ”Monaden” betyder tredjetriaden. Men eftersom varje triad är blott ett redskap för en evolutionsmonad, betyder ”monadens vilja” inte tredjetriadens vilja utan denna evolutionsmonads vilja, när den verkar genom sitt redskap, tredjetriaden. Och denna monad är Protogonos. Protogonos’ medverkan skall alltså frammanas. I detta sammanhang måste frågas varför i denna uppräknings av sju punkter ingenting sägs om motsvarande frammanande av Augoeides’ medverkan. Denna medverkan är så mycket mera närliggande för människomonaden i dess strävan att förvandlas från förstajag till andrajag, det vill säga bli det som Augoeides redan är. Augoeides är mänskliga mentaljagets (aspirantens) vikarierande kausaljag, så den delen av Augoeides’ funktion är naturligtvis avslutad, när människan blir kausaljag. Men Augoeides är också mänskliga kausaljagets vikarierande 46-jag, och denna funktion blir desto viktigare, när människan, väl vorden kausaljag, äntligen övervunnit den mekaniska antagonism som tidigare, på mentalstadiet, alltför ofta kännetecknade hennes förhållande till Augoeides. Svaret på frågan blir att A.A.B. av sin egen förvirrande terminologi, vari samma ord, ”ego” eller ”själ”, brukas än för kausalhöljet, än för kausaljaget, än för andratriaden, än för Augoeides, vilseleddes till att förbise Augoeides såsom egen, självständig och väsentlig aktör; hon lät honom liksom uppgå och försvinna i ”egot” eller ”själen”.

”Han kan lita till att den vetande, den avsiktliga kontaktar sin viljas redskap på fysiska planet.”

Kommentar nr 182: ”Den vetande, den avsiktliga” avser Protogonos.

Sidan 516

”Det livliga ljus, som utmärker den själ som hör till andra strålen (det livligaste i detta andra strålens solsystem), härskar över formens ljus och strålar ut till triadens ljus.”

Kommentar nr 183: ”Den själ som hör till andra strålen” = det kausalhölje, vari andra departementet dominerar. Dess ljus = dess energi; andra strålens energi sägs vara den livligaste i detta vårt solsystem, eftersom detta tillhör just andra departementet. ”Formens ljus” = förstatriadens tre energier. ”Triadens ljus” = andratriadens tre energier.

Såsom sades ovan (i Kommentar nr 178), kan man inte tala om ”triadens ljus”, andratriadens energi, såsom något självständigt, och allra minst i motsats till eller skilt från ”själens ljus”, kausalhöljets energi. På det stadium i processen att bygga antahkarana, som här är fråga om, är människomonaden centrad i andratriadens mentalatom och självmedvetet verksam genom kausalhöljets centrum, så att skillnaden mellan ”triadens ljus”, vad avser dess lägsta energi av tre, och ”själens ljus” i verkligheten bortfaller, ty det är människomonadens egen energi verkande genom två redskap, ett närmare eller direkt (mentalatom) och ett fjärrare eller indirekt (kausalcentret).

”Det är själva verklighetens stora utplånande ljus, som uppenbarar såsom faktum den högre belysta väg som leder till nirvana.”

Kommentar nr 184: ”Själva verklighetens stora utplånande ljus” = superessentialsa verklighetsideer (45:1-3) inspirerade av, förmedlade genom Protogonos. ”Den högre belysta väg som

leder till nirvana” = monadens förvandling från 46-jag till 45-jag, vägen från fjärde till femte initiationen. Liksom Augoeides’ medverkan och bistånd är nödvändiga för människomonadens förvandling från först mentaljag till kausaljag och sedan från kausaljag till 46-jag, så är Protonos’ medverkan och bistånd nödvändiga för övermänskliga monadens förvandling från 46-jag till 45-jag.

”Jag står inför svårigheter, när jag skall klargöra dessa maktord för er, ty väsentligen handlar det om ordet vordet kött eller själen inkarnerad, som i detta skede *registrerar makt*. Det är symbolen (formaspekten) och makten (andenaspekten), vilken verkar såsom en stor skapande kraft och överbryggar alla skrankor och skiljande medvetenhetstillstånd och sålunda upprättar fullständig enhet.”

Kommentar nr 185: ”Ordet vordet kött eller själen inkarnerad” avser det faktum att hos kausaljaget kausalhöljet inkarnerar helt och odelat. Det som registrerar makt är icke ”själen” utan monaden, självmedveten i kausalhöljet.

Sidan 517

”Allteftersom släktet övergår till meningens värld, förlorar dessa ordformer i vikt och kan blott det koncentrerade tänkande, som bygger på förståelse, begripande, nå resultaten. Det är i detta i viss mån nya slags arbete vi nu går in såsom banbrytare.”

Kommentar nr 186: ”Meningens värld” = mentalvärlden (47:4-7, alltså utan kausalvärlden, 47:1-3). Talet om hela mänsklighetens mentalisering kan inte avse nuvarande mänskligheten, som i sin medvetenhetsutveckling till överväldigande majoritet (99 procent) står på fysiska och emotionala stadierna, utan måste avse mänskligheten i en avlägsen framtid, om miljoner år, då sjätte rotrasen dominerar och majoriteten nått humanitetsstadiet eller högre mentalstadiet.

”Alltid arbetar han utifrån den gudomliga egenskap som kännetecknar materien, liksom den lärjunge som hör till andra strålen alltid arbetar utifrån kvaliteten och lärjungen på första strålen arbetar utifrån andens positivitet.”

Kommentar nr 187: ”Utifrån kvaliteten” = från medvetenhetsaspekten, ”utifrån andens positivitet” = från viljeaspekten.

”Men när han väl intuitivt förstår och faktiskt uppfattar begreppet att anden–materien är en enda verklighet, och när han väl inom sig åstadkommit materiens sublimering, kan han skilja sig från allt det som människan uppfattar i avseende på formen. Han kan då yttra det maktord som möjliggör hans fullständiga identifiering med anden via antahkarana.”

Kommentar nr 188: Här brukas motsatsparet ”anden” och ”materien” i två olika innebörder, dels såsom beteckning på två av tillvarons tre aspekter, viljeaspekten och materieaspekten, dels såsom beteckning på två av de tre triaderna, tredjetriaden och förstatriaden. ”Materiens sublimering” = övervinnande av förstatriaden, dess slag av medvetenhet och vilja. ”Det som människan uppfattar i avseende på formen” = mental, emotional och fysisk verklighet (47:4–49:7). - ”Hans fullständiga identifiering med anden” = monadens centrering i tredjetriaden.

Sidan 518

”Detta hävdar faktum att det universella intellektet, det högre intellektet och det lägre, konkreta intellektet förenats genom det projicerade antahkarana.”

Kommentar nr 189: ”Det universella intellektet” = 47:1, ”det högre intellektet” = 47:2,3, ”det lägre, konkreta intellektet” = 47:4,5. De två lägsta mentala medvetenhetsslagen, 47:6,7, har på detta stadium övergivits såsom alltför primitiva, varvid det i deras funktioner användbara övertagits av eller syntetiserats i 47:4,5, perspektiv- och systemtänkandet. 47:4,5 är humanitetsstadiets (högre mentalstadiets) tänkande och motsvarar andra initiationen, 47:2,3 är idealitets-

stadiets (kausalstadiets) tänkande och motsvarar tredje initiationen, 47:1 är enhetsstadiets (essentialstadiets) tänkande och motsvarar fjärde initiationen.

”Förenats” är riktigt men motsvarar blott ett lägre stadium av processen. Riktigare och kännetecknande för processens mål och slutpunkt vore att säga ”inrätats”, ty 47:5 inrätas med 47:3, 47:4 med 47:2, varefter 47:3 och 47:2 båda inrätas med 47:1. I materiellt (”tekniskt”) hänseende motsvaras denna medvetenhetsprocess av att kausalhöljet först byggs ut med 47:3-molekyler, varefter dessa gradvis byts ut mot 47:2-molekyler; när höljet sedan till lika delar består av 47:3- och 47:2-molekyler, byts båda slagens molekyler ut mot 47-atomer.

Sidan 519

”aspiranten som strävar framåt ur lärdomens sal in i visdomens sal,”

Kommentar nr 190: ”Lärdomens sal” = humanitetsstadiet, högre mentalstadiet; ”visdomens sal” = idealitetsstadiet, kausalstadiet.

”riken av gudomligt liv, om vilka icke ens den högste invigde på vår planet har någon uppfattning.”

Kommentar nr 191: Fjärde, femte, sjätte och sjunde gudomsrikerna i världarna 22–28, 15–21, 8–14 respektive 1–7 avses.

Sidan 520

”Sedan den invigde väl byggt antahkarana och genomgått de högre initiationerna, samverkar han med detta ändamål med full förståelse och avsikt.”

Kommentar nr 192: ”De högre initiationerna” är i detta sammanhang tredje, fjärde och femte initiationerna eller de förfaranden, varigenom monaden efter vartannat blir kausaljag, 46-jag och 45-jag.

Sidan 521

”Religionen, invokationens och evokationens vetenskap vad avser mänskligheten, är en mentalt polariserad mänsklighets tillvägagångssätt (i den kommande nya tidsåldern).”

Kommentar nr 193: Såsom sades ovan (i Kommentar nr 186), kan detta icke avse nuvarande mänskligheten, som nästan uteslutande är fysiskt och emotionalt polariserad. ”Nya tidsåldern” är Vattumannens tidsålder, åren 1950–4450. Om denna nya tidsålder skall uppvisa en mentalt polariserad mänsklighet, måste överväldigande majoriteten av nu inkarnerade klaner tagas ur inkarnation och ersättas med klaner på humanitetsstadiet, högre mentalstadiet. Detta är i och för sig möjligt. Motsvarande beslut och dess genomförande ligger hos planetregeringen.

Sidan 522

”Den skolning, den invigde får såsom förberedelse för dem, och den medvetenhetsexpansion, som följer på dem, uppenbarar för den invigde själens natur, det gudomliga medvetandets omfattning (vid och universell) och hans förhållande till fadern, monaden.”

Kommentar nr 194: ”Det gudomliga medvetandet” är ett så vagt uttryck att det kan avse i stort sett vilka medvetenhetslag som helst från, säg, 45 eller 44 och uppåt. ”Fadern, monaden” avser tredjetriaden och Protogonos.

Sidorna 522–523

”De sätter honom i stånd att bli själen i manifestation till den grad att hans varsevara bestämt och oföränderligt är själens varsevara.”

Kommentar nr 195: Detta syftar på hela kausalhöljets inkarnation hos kausaljaget och kausalmedvetenhetens behärskande av alla lägre medvetenhetslag.

Sidan 523

”Det är den metod som den genomsnittliga mänskligheten bör följa vid denna tid, eftersom flertalet människor är atlantidiska i tillvägagångssättet och till naturen.”

Kommentar nr 196: ”Atlantidiska” = emotionala. Atlantiderna, fjärde rotrasen, är den emotionala rotrasen, liksom arierna, femte rotrasen, är den mentala.

”Då uppenbarar det ljus, han alstrat inom sig och snabbt lär sig bruka, den högre evolutionens väg för honom, det ännu större målet längre framme – det som Kristus kallade ”fadershuset”.

Kommentar nr 197: ”Fadershuset” = tredjetriaden, monadens tre slag av medvetenhet och vilja i denna – 45:1, 44:1-7 och 43:4-7 – och de med erövringen av dessa medvetenhets- och viljeslag sammanhängande initiationerna: femte, sjätte och sjunde. I själva verket medför sjunde initiationen monadens övergång från tredjetriadens 43:4-molekyl till atomkedjans 43-atom, men förutsättningen för denna övergång är full medvetenhet i 43:4-molekylen, en medvetenhet som icke erövrades i samband med sjätte initiationen.

Sidan 524

”Så stort som detta mysterium är och så omöjligt som det är för er att fatta vad jag talar om, gör ni klokt i att i er medvetenhet fastställa faktum att vid korsfästelseinitiationen mästaren Jesus tog fjärde initiationen och Kristus tog sjätte initiationen.”

Kommentar nr 198: ”Mästaren” är en oriktig titel. Den monad, som i denna inkarnation var känd såsom Jeshu, var då ett kausaljag, som blev 46-jag. 45-jag eller mästare i esoterisk mening blev denna monad först i en följande inkarnation såsom Apollonios av Tyana. Om den initiation, Christos–Maitreya vid denna tid skulle ha genomgått, lämnar A.A.B. sinsemellan oförenliga uppgifter i *The Rays and the Initiations*. Här, på sidan 44 och på sidan 548 säger hon att det var sjätte initiationen han genomgick. Även diagrammet på sidan 525 säger sjätte. På sidan 386 säger hon att det var femte och sjätte samtidigt. På sidan 730 säger hon att det var sjunde.

Sidan 525

”Själsmedvetenhet”

Kommentar nr 199: Här avses med ”själsmedvetenhet” den genom monadens centrering i andratriaden möjliggjorda trefaldiga medvetenheten i 47:1, 46:1 och 45:4.

Sidan 526

”De har utvalts tack vare sin förmåga att gensvara på åkallelse, att manifesteras vissa gudomliga egenskaper och att draga till sig och omge sig med sådana som latent haft samma gudomliga egenskaper”

Kommentar nr 200: ”Sådana som latent haft samma gudomliga egenskaper” skall vara ”sådana som potentiellt haft samma gudomliga egenskaper”. Latenta är sådana egenskaper monaden en gång haft men för närvarande inte har aktivt tillgängliga. Potentiella är alla sådana egenskaper och förmågor monaden ännu har att erövra.

Sidan 527

”Han visade vägen genom ’nälsögat’ in till genomgåendet av pyramiden (i detta fall symbolen för den andliga triaden. A.A.B.), som leder vidare till den väg som slutar i Shamballa.”

Kommentar nr 201: ”Pyramiden” – hellre dubbelpyramiden eller oktaedern. Denna är den pytagoreiska symbolen för värld 46 och även Augoeides.

”Shamballa” = planetregeringen. Det är inte riktigt att de högre initiationerna nödvändigtvis leder till befattningar i planetregeringen. De flesta av de förutvarande mänskliga monader, som genomgått sjunde initiationen och därmed vunnit frigörelse från solsystembunden medvetenhet,

lämnar vår planet för att icke återvända. För dessa monader ligger sju vägar öppna, och bara en, den fjärde, leder dem till arbete i vår planets regering.

Sidan 528

”Först avhandlade jag processen sådan den tillämpas på lärjungen, då han åkallar sin själ. Senare utvecklade jag begreppet vidare, och vi betraktade då lärjungen, då han åkallar sin fader i himmelen, monaden.”

Kommentar nr 202: ”Sin själ” = Augoeides; ”sin fader i himmelen, monaden” = Protogonos.

Sidan 529

”Vi har fört vårt studium av mentalutvecklingens esoteriska aspekter till en punkt, där vi har höjt hela den andliga människan till riken, som varken är själens eller personlighetens, utan riken som gör henne till en väsentlig del av monadens erfarenhet.”

Kommentar nr 203: ”Själen” = andratriaden, ”personligheten” = förstatriaden, ”monadens erfarenhet” = genom tredjetriaden möjliggjord erfarenhet. ”Hela den andliga människan” är jaget–monaden i pytagoreiska hylozoikens mening; det är dock felaktigt att här blanda in begreppet människa, ty monaden lämnar människoriket vid inträdet i femte naturriket, och de ”riken” som här anspelas på är sjätte naturriket och högre.

”Att själen per se gått förlorad för medvetenheten i den universella insiktens hav har också klargjorts.”

Kommentar nr 204: ”Själen per se” = kausalhöljet. Detta upplöses vid fjärde initiationen, när monaden blir essentialjag, 46-jag. Såsom 46-jag kan monaden sedan vid behov genom andratriadens mentalatom ögonblickligt forma ett kausalhölje bestående av enbart 47-atomer.

”Jag har angivit den metod, varmed intellektet, sedan det övats i meditation och därför blivit själsmedvetet, kan – genom att bygga antahkarana – nå höjder och stadier av inklusivitet, som låter det stifta bekantskap med vissa aspekter av det så kallade universella intellektet, guds tanke, som det vanligen kallas.”

Kommentar nr 205: ”Själsmedvetet” = kausalt medvetet (47:2,3). Det är ej intellektet, som blir kausalt medvetet, utan monaden själv. Men det är riktigt att meditationens egentliga uppgift är att ge monaden på högre mentalstadiet (47:4,5) metoder att bli kausalt medveten. Erövrandet av ”universella intellektet”, mentala atommedvetenheten (47:1), tar hos kausaljaget endast sin första början (med subjektiv medvetenhet) och slutföres hos 46-jaget (med förvärv av objektiv självmedvetenhet).

L.A. 2016-08-10.
Senast rättad 2017-10-10.